

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXII.

СІЧЕНЬ — 1982 — JANUARY

Ч. 307

Одумівський ансамбль "Веснянка" виступає у Франції

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

Австралія:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагує Колегія:

Л. Ліщина, С. Голубенко,
Ю. Криволап, В. Родак,
А. Лисий, О. Пошиваник,
Л. Павлюк.

Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO

18 Henderson Ave.
Thornhill, Ontario, Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні ----- 12.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.25 дол.

В Австралії ----- 8.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 90 центів

В Англії і Німеччині ----- 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В усіх інших країнах Європи ----- 7.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 85 центів (амер.)

В усіх країнах Південної Америки ----- 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (амер.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (International coupon) на суму 25 канадій-
ських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — В. Ворскло, Л. Гусин, Д. Бурко.
М. Кульчинський — Пісне, моя Україно! Пам'ятник митр. Липків-
ському. С. Голубенко — Слідами М. Вовчка. Г. Гордієнко — столітник.
О. Гуцул — Вічні вартості собору 1921 р. В. Бендер — Полум'яна
любов до танцю. А. Юриняк — Поетика Л. Українки і її афоризми
.А. Галан — Раз на сто літ розцвітає кактус. Я. Кіт — Наші втрати
в 1980 р. У справі видання книги Г. Снегірьова. — Сторінка Юн.
ОДУМ-у.

На обкладинці: Танцювальний ансамбль "Веснянка" виступає в м.
Нур, Франція. Керівник ансамблю М. Балдецький.

9 серпня 1981 р. Фото Вол. Зайця

Віра ВОРСКЛО

Україно, моя Україно,
Обійму я тебе золоту
І лелітку-любов лебедину
В твої коси зелені вплету!

Кожну грудку твоєю обцілюю,
Кожен камінь сльозою скроплю.
В твою землю святу молодую
Я життя все своє переллю!

Хай вогонь моїх слів колоситься
І пестливі палають пісні! —
Чом не сію я зерна пшениці,
Урожаї не сію рясні?

Припаду до землі, мов до рани,
І свої всі забуду жалі:
Україно, моя рідна Мамо,
Я ж краплинка твоєї землі!

Україно, моя Україно,
Ти — мій біль,

Ти — життя,
Ти — мета!

Обійму я тебе, солов'їну,
Бо для мене, ти, Мамо, свята!

16. 4. 67

Кобзар — це дійство, панорама,
Народу це жива душа, —
Його народження і драма,
Що воскресіння сповіща!

Кобзар — не пісня для розваги,
Що на дозвіллі, веселить, —
А це свободи й правди спрага
І заклик до борні, щоб жить.

Кобзар — це сурма,
сальва,
гасло,

Щоб всі повстали, як один,
Щоб боронити край прекрасний,
Де кожен син — громадянин!

Кобзар — це приклад для героя,
Як треба для народу жить
І йти незламною ходою
Туди, де предків скарб лежить!

Кобзар — це пресвяті скрижалі,
Закони нашої землі,
Щоб ми традиції й звичаї,
Як власні очі, берегли!

Кобзар — святиня України —
Це Біблія, це заповіт
Для української людини,
Що творить український світ!

24. 3. 74

Віра Ворскло

Правдиве ім'я і прізвище — Юлія Трирог. Народилась 5-го лютого 1926 року в Києві. Дитячі роки провела на Полтавщині, Кубані і Кавказі.

Дебютувала віршем "Мрії" на районній олімпіаді творчості школярів у 1939 році і дістала першу нагороду.

У 1951 році прибула з батьками в Канаду, а в 1960 році заочно закінчила Нью-Йоркський асекураційний інститут. У 1964 році закінчила Торонтонський університет зі ступнем Б. А.

Перша збірка вибраних поезій під назвою "Листи без адреси", яка мала великий успіх і дістала високу оцінку критиків, вийшла друком в Торонті в 1967 році. Вірші, які тут друкуємо, є із другої збірки віршів "Пада", що вийшла друком теж у Торонті в 1977 році.

Найбільший скарб на світі — людська мова
Яка ховає мудрість всіх віків.
Таємна скриня — кожне людське слово,
Звідкіль вся істина пливе до наших днів.

Багато в світі скарбів є чудових,
Та найцінніший в цілیم світі скарб —
Праісторична українська мова,
Що зберегла всіх ер таємний карб.

Слово дорожче за найкращі вази,
Слово чудесніш всяких пірамід —
У нім цвіте безсмертності оаза
Віків минулих видно кожний слід.

29. 9. 75

РУШНИК

**
*

Рушник — це символ гойних сил,
Він може все зв'язати.
На рушникові хліб і сіль
Підносять скрізь у свята.

Коли свати у хату йшли,
Щоб сватати дівцю, —
Рушник, мов долю їй несли,
І сонце — паляницю.

Якщо дівчина молода
Дружитись намір мала,
То рушники сватам вона
Найкращі подавала.

І молодому теж колись
Рушник чіпляли збоку,
Щоб шлях новий життєвий скрізь
Був ясний і широкий.

Йдуть молоді по рушнику —
Квітки по білім полю,
Щоб мали у житті таку
Ясну квітучу долю!

Їм в'яжуть руки рушником,
Бо сила ця, що в'яже,
Яку ніколи і ніхто
На світі не розв'яже!

Як син ішов у дальню путь,
Рушник давала мати,
Щоб свій він рід не зміг забути,
Рушник мав всіх єднати.

Рушник був символом отим,
Що на шляхах-дорогах
Нагадував про рідний дім
І вів до перемоги.

Рушник в квітках ніс мрій тепло,
Любов палку їй посвяту,
Мов амулет, боров він зло
І міг оберігати.

Рушник — це символ, амулет,
Що предки нам створили.
Народ наш — це співець, поет.
Рушник — поема ціла!

У рушнику — цвітінь сльози —
Усіх сердець надії.
Він оживляє образи,
Він родить чар і мрію.

Де ж символічний той рушник,
Що предки нам створили?
У нім — символіки потік,
В нім — океани сили!

В час нещастя, в час тривоги,
Спішимо ми всі до Бога —
Під його святе крило,
Захист щоб знайти й тепло.

Бог — не міт незнаний, дальний, —
Він — істотний, він — реальний —
Охоронець і спаситель —
Наймудріший в світі вчитель.

І чим більшає тривога,
Тим скоріш йдемо до Бога,
І стаємо ми добріші,
І стаємо ми мудріші.

У життя пекельній битві
Спокій справжній — у молитві.
Коли серце з болю плаче,
Бога, мов живого, бачим.

6. 5. 73

ЛІТО

Весна прийшла — все ожило:
Земля загомоніла,
Медами полилось тепло,
І дух окрилив тіло.

Весни вітрило відпливло...
Плодами стали квіти.
Далінь прозора, наче скло.
Пахучий теплий вітер.

Ну, як назвати пору цю?
Все зріє, дозріває...
Прийшло на думку мудрецю:
Це літо — все літає!

Джмеля весною не було,
І не бриніла бджілка.
Життям наповнилось тепло
І грає, мов сопілка!

Літає все і дзеленчить,
А мошок — цілі хмари!
Літає все дзвенить, бренить,
Мов струни на гітарі.

Літає мушка, бджілка, хрущ,
Метеличок барвистий,
І дивиться старезний куц,
Як птах летить у висі.

Літає все по всіх полях,
Літає лине вгору,
Святкує літечко земля.
Лет ціле літо творить.

“НАРОДЕ УКРАЇНИ!

ТВОЄЮ СИЛОЮ, ВОЛЕЮ, СЛОВОМ УТВОРИЛАСЬ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ
ВІЛЬНА УКРАЇНЬСЬКА НАРОДНЯ РЕСПУБЛІКА. ЗДІЙСНИЛАСЬ ДАВНЯ МРІЯ ТВОЇХ
БАТЬКІВ, БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ Й ПРАВА РОБОЧОГО ЛЮДУ!...

ВІДНИНИ УКРАЇНЬСЬКА НАРОДНЯ РЕСПУБЛІКА СТАЄ САМОСТІЙНОЮ, ВІД
НІКОГО НЕЗАЛЕЖНОЮ, ВІЛЬНОЮ СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ УКРАЇНЬСЬКОГО
НАРОДУ”...

(З Четвертого Універсалу, проголошеного Українською Центральною Радою 64 років тому, 22. I. 1918)

КОМУНІКАТ КОМІСІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ СКВУ

(ІС. СКВУ — Комісія Прав Людини). Світовий Конгрес Вільних Українців проголосив страдальну родину Січків родиною року. Комісія Прав Людини СКВУ видала брошурку про родину Січків "A Family Torn Apart" за редакцією д-р Ніни Строкатої. Брошура має 44 сторінки і подає біографічні дані про родину Січків, про їхнє переслідування та подає звернення і заклики поодиноким її членів.

Другою публікацією Комісії Прав людини СКВУ це матеріали до п'ятиріччя заснування Української Гельсінкської Групи, зібрані в брошурі "The Fifth Anniversary Up-date". У брошурі зображено правдивий образ сучасного стану Української Гельсінкської Групи.

Ціна брошур по 2 дол. При замовленні 20-ти примірників (або більше) 25% знижки плюс поштова оплата. Замовлення слати на адресу:

Human Rights Commission
World Congress of Free Ukrainians
2118-A Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1M8

Поодинокі особи й організації, які зацікавлені долею членів Української Гельсінкської Групи й долею родини Січків, знайдуть у названих брошурах матеріали для інтервенції перед парламентарістами і для акцій на захист ув'язнених і переслідуваних борців за Правду і Справедливість.

1-го листопада 1981

ПОВІДОМЛЕННЯ

З ініціативи управи ТОП-у в 1982 р. в Торонто заплановані наступні імпрези:

■ 28 лютого, год. 12:30 по обіді — 15-ліття ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича — бенкет з мистецькою частиною.

■ 4-го квітня, година 12:30 по обіді — 10-ліття радіопрограми "Молода Україна" (присвячена 10-літтю упокоєння митрополита Іларіона) і 30-ліття журналу "Молода Україна".

Імпрези відбудуться в залах при українській православної катедрі св. Володимира, 404 Батист вул., Торонто.

Левко ГУСИН

МОЛИТВА

О Господи!
По слову предка давнього
Молю Тебе,
Молю й благаю,
Бо іншої молитви
Я не знаю.
Зміцни, Всесильний, у мені
Віру прабабківську
І... праву,
Осяяну страстями
Твого Сина...
Та ні в Антіохію,
В Єрусалим, або Олександрію,
Чи у Москву, або й до Риму -
Нікуди не веди мене!
А поведи на гори київські,
Що їх знаменням Твого Сина,
Знаменням хресним
Поблагословив Андрій,
Апостол Первозванний,
Благословив і сповістив,
Що місто там великеє постане
Із множеством церков Твоїх,
Де пролунає слава Сину,
Розп'ятому з Твоїєї волі
На Чесному Хресті,
На дереві страстей і спасіння.
Народові моему дай снаги
Збороти людську лукавість
Задля Твоїєї слави.
І не карай його суворо,
А мить блаженну
Пошли скоро!
І дай йому велике серце
І братню любов
Всели у нього,
Позбав терпінь...
Амінь.

18. 10. 78

ПАМ'ЯТНИК МИТРОПОЛИТОВІ ЛИПКІВСЬКОМУ

Проект пам'ятника
бл. п. митрополитові
Липківському.

Фото А. Михалюка

Баунд Брук. — Попередні повідомлення в українській пресі сповіщали нашу спільноту про вибір проекту пам'ятника бл. п. митрополитові Василю Липківському. Вгорі подана ілюстрація показує його загальний вигляд у формі моделі проекту, автором якої є скульптор Петро Капшученко. Це буде бронзова постать митрополита під час проповідування до українського народу. На гранітному п'єдесталі будуть дані про митрополита та цитати з його проповідей. Там також буде зображення Собору св. Миколая (Микільського), збудованого гетьманом Мазепою, в якому, як писав митрополит, народилася Українська Автокефальна Православна Церква, бо там 9-го травня 1919 року було вперше відправлено Службу Божу українською мовою. Там буде також зображення св. Софії, в якій, за висловом митрополита, відбулося хрещення УАПЦ, бо там на Всеукраїнському Соборі 1921 року український народ Волею Божою створив свій рідний єпископат. Постать і п'єдестал (разом 18 фт. висоти) стоятимуть на підвищеній площі, до якої вестимуть широкі сходи. Пам'ятник митрополитові Липківському буде збудований в Українському Пантеоні поруч Церкви-Пам'ятника. Виконання постаті та відповідальність за архітектуру пам'ятника поручено автору цього проекту.

Скульптор Петро Капшученко народжений в Україні. Скульптуру студіював в Європі. Його мистецькі праці в бронзі, терре-коті та дереві показувалися на багатьох виставках у Німеччині між 1946-1948 рр., а пізніше в Аргентині, де мистець перебував від 1950 до 1963 р. Як доказ признання за його працю на полі мистецтва і культури, Вільний Університет Гуманістики у Буенос Айрес надав йому звання Почесного Члена. Праці мистця знаходяться у багатьох приватних колекціях в Аргентині, США та інших країнах.

Від 1963 р. П. Капшученко перебуває у Філадельфії. Від того часу в США відбулися численні виставки його невинної творчої праці. Між ними, варто згадати дві виняткові одноособові виставки — в Музеї Мистецтва, Спрінгфільд, Масс., та в Музеї Мистецтва, Вашингтон Каунті, Мериленд.

ЦІЛЬ ПАМ'ЯТНИКА

У Зверненні Консисторії УПЦ з нагоди 60-ої річниці відродження УАПЦ говориться: — сьогодні наша Церква під проводом Блаженнішого митрополита Мстислава буде пам'ятник бл. п. митрополитові В. Липківському, щоб висловити наше признання і подяку великому митрополитові України за його великий вклад у відродження і зміцнення духовних скарбів України; щоб висловити нашу пошану і признання його сучасникам, які разом з митрополитом Липківським відвойовували Україну від чужого намулу попередніх століть; щоб зберегти ту світлу сторінку нашої історії та винести її на поверхню як приклад гідний наслідуванню тепер і в майбутньому, бо тоді наша Церква сміливо глянула в очі, здавалося б, безвиглядному становищу і — перемогла!

Було б великим гріхом нашого покоління, якщо б ми не лишили в спадщину нашим наступникам традицію плекання пам'яті цього невичерпного джерела християнської моралі й українського патріотизму — великого митрополита України о. Василя Липківського. Пам'ятник і участь усієї спільноти у його будові кладуть підвалини такій традиції.

ЗВЕРНЕННЯ

Після шести років праці Комітету, починаючи від ініціативи ОДУМ-у у 1975 році, сьогодні ми

стоїмо на порозі здійснення побудови пам'ятника. Дякуючи дотеперішнім шановним жертводавцям, ми вже майже маємо з чим починати вироблення бронзової постаті пам'ятника.

Тож, коли вже всі підготовчі труднощі переборено, коли довгий шлях мистецьких пошуків пройдено, коли вже побудова пам'ятника зале-

Скульптор Петро Капшученко

жить виключно від фондів, звертаємося до всієї української спільноти, на всіх континентах сущої, своїми пожертвами уможливити закінчити пам'ятник у 1982 році. Відкриття і посвячення пам'ятника у 61-шу річницю відродження і усамо-стійнення української Церкви, з участю представників усієї української спільноти, буде гідним завершенням цього благородного задуму.

Ваші пожертви слід виписувати і надсилати до:

Ukr. Orth. Church Lypkivsky Fund 760
St. Andrew's Federal Credit Union
P. O. Box 375
So. Bound Brook, N. J. 08880, USA

Комітет Побудови Пам'ятника
Митрополитові В. Липківському

М. Кульчинський

ПІСНЕ МОЯ УКРАЇНСЬКА!

Пісне моя українська! Моя муко, моя люблю, моя згубо. Ти народила на світ мою свідомість, випестила і понесла в безкраї страждань і радощів. Почувши тебе на чужині, линув на твій поклик, бо то був поклик крові. Завмирав і найдрібнішим нервом всмоктував твою жагу, твій смуток, твій біль і твою впевненість. Довкола зникло все, бо в усьому була ти. Я жив тобою, кохав тебе і віддавався тобі. Ти дала мені хвилини, що стануть моєю вічністю, стала сенсом мого існування. Слухаю тебе тепер, притулившись вухом до ґратчастих дверей, ловлю найтонший і найчутніший звук твоєї мови. Я чую тебе, я знову з тобою. Хай лютують товстелезні глухі стіни, заґратовані двері. Їх глухота не спинить, не засмокче твого потужного гулу. Твої невидимі струни завжди еднають нас. Глухі стіни ніколи не бачать і які б вони не були міцні і товсті — їм нас не роз'єднати. Слухаю тебе. Плачу, не соромлюсь сліз своїх. Роблюся чистим, як ти, і дзвенню, напоений тобою. Ти вивела мене з хаосу пристрастей, бажань хисткого, незрозумілого і байдужого світу на світлу і ясну дорогу любови до людей, до рідної землі. Ти врятувала мою душу, серце й мозок від спустошення і виродження. Мамо моя любя! Ти перша заспівала над колискою немовляти чарівну мелодію мого краю, сповнила мене нею і наситила кожну клітину маленького тільки майбутнім полум'ям. Стаю навколішки, цілую руки і схиляюсь назавжди в пошані перед Тобою, мамо! Молюся, щоб над моєю колискою не линуло чужинських слів і чужинських пісень. Схиляюсь перед Тобою, тату, що не дав згаснути полум'ю рідної пісні в моєму серці.

Чолом тобі, моя любя, моя муко: моя згубо — моя українська пісне.

Вересень 1969 р.

В. ВОРСКЛО

МИКОЛІ ПОНЕДІЛКОВІ

Миколо брате, сину, друже,
 Невже уже тебе нема?
 Ми за тобою гірко тужим.
 Пливе зима, пливе зима...

Невже не вийдеш більш на сцену,
 Зробивши коміка лице,
 Щоби зі сну будить людину,
 Яка закопана живцем

У копу глупоти своєї —
 Долярів і простих турбот,
 І чахне, гине без ідеї,
 І свій закопує народ.

Миколо, ті слова вогненні,
 Що, наче бомби, рвались в сміх,
 Зривали маску з вад щоденних,
 Прозріння в слові йшло до всіх!

'Соборний борц' я чую й досі,
 Бож розбрат — це наш перший бич.
 Чому ж тобі не довелося
 Нас лікувати з протиріч?

Тебе — нема, зійшов зі сцени.
 Ти відсміявся, відгорів.
 О, ні! Ти будеш жить щоденно
 В жаринах немирущих слів!

28. 1. 76.

Сергій ГОЛУБЕНКО

СЛІДАМИ МАРКА ВОВЧКА

З нагоди 70-ліття смерті письменниці
Олександри Куліш

Віще полум'яне слово Тараса Шевченка збудило національну свідомість українського народу, розкрило йому очі на його підневільне становище. Під враженням його могутніх закликів і безсмертного заповіту виступили нові письменники, які продовжували ширити невмирущі Шевченкові ідеї і боролись мистецьким словом за їх перемогу.

Ще за життя Великого Кобзаря почала свою літературну діяльність Марко Вовчок своїми оповіданнями про тогочасне життя української жінки, її трагічної долі, поневіряння в неволі. Подібно до Шевченка Марко Вовчок у повних драматизму барвах змалювала страхиття кріпаччини, тяжку працю на панщині, примусове розлучення родини, різні примхи кріпосників, від яких змушені були терпіти підневільні люди. Зображені в її творах трагедії, муки і переживання селян, переважно жінок викликали широкий рух у суспільстві і сприяли прискоренню знесення кріпацтва, подібно як в Америці вчителька Бічер Стов своєю літературною творчістю сприяла виникненню громадського протестаційного руху проти неволі муринів.

"Навіть рано згасши, талант Марка Вовчка не перейшов марно в нашому письменстві, а викликав... до життя цілу школу письменників менших силами, але все ж таки досить помітних на полі нашої белетристики. Перед між їми веде найстарша віком з ветеранів нашого слова, що одсвяткувала року 1910 50-літній ювілей своєї літературної діяльності — Олександра Кулішева", — писав академік Сергій Єфремов.

Подібно до Марка Вовчка Олександра Куліш виступила зі своїми оповіданнями та повістями, підносячи в них загальні питання, і не відрізняла спеціально жіночих проблем, а подавала їх як частину загально-соціальної проблеми.

Батьком письменниці був чернігівський діяч Михайло Білозерський, власник хутора Мотрошівки коло Борзни. На цьому хуторі 23 квітня (5-го травня) 1828 року народилась донька Олександра. Одержавши вдома гарне національне виховання, вона з молодих років виявила велике зацікавлення до усної народної творчості, звичаїв та обрядів, пісень, казок, легенд. Величезне враження робили на неї поезії Шевченка, книга "Кобзар" на ціле життя була її улюбленою збіркою, а Шевченко став для неї вчителем і провідником.

Закохавшись у письменника Пантелеймона Куліша, 19-літня Олександра на початку 1847 року одружилася з ним. Серед гостей на весільному прийнятті був і Тарас Шевченко, добрий знайомий Олександри та її брата Василя, одного з

провідних діячів Кирило-Методіївського Братства. Шевченко співав для молодої пари народні пісні. Олександрі так подобався його голос і співи, що вона в подарунок йому дала свої клейноди та віно, щоб він міг поїхати за кордон для доповнення і поглиблення своєї освіти.

Але через кілька місяців стався погром Кирило-Методіївського братства. Найбільші репресії впали на Шевченка, чоловіка Олександри — Куліша та її брата Василя. Куліш був засланий до Тули, Василь Білозерський — до Петрозаводську в Олопецькій губернії, а Шевченко, хоч він і не був членом Кирило-Методіївського братства і лише відвідував сходи членства цієї таємної політичної організації, був засланий у солдати в закаспійські пустелі з варварською забороною писати і малювати.

Олександра мужньо зустріла цей удар долі й поїхала за своїм засланим чоловіком до Тули, де своєю ніжністю і доглядом облегувала його життя на вигнанні.

Коли з кінцем 1850 року Куліш дістає дозвіл переїхати до Петербургу і опиняється там разом з дружиною, вона розпочинає свою літературну творчість, у 1857 році пише оповідання "Восени літо", в 1860 році — "Лихо не без добра". Обидва ці твори були видруковані поруч з поезіями Шевченка й оповіданнями Марка Вовчка в 1860 році в альманаху "Хата", що його видав Куліш.

У тому самому 1860 році письменниця створює оповідання "Не було добра змалку, не буде до останку", в 1861 році — "Хатне лихо", а далі — оповідання і повісті — "Перемога", "Русалка", "Вірна пара", "Квіти з сльозами, сльози з квітами", друкуючи їх під прибраним ім'ям Ганна Барвінок або Анна Нечуй-Вітер. Її брат Василь у 50-х роках також був випущений до Петербургу і в 1861-1862 роках видавав журнал "Основа".

"Оповідання Ганни Барвінок — здебільшого фотографічні малюнки, мало не стенографічно записані пригоди з життя, що подають цікавий матеріал до народної психології, звичаїв, до побуту", — писав Сергій Єфремов.

Письменниця зображує особисті переживання людей, нерозривно від життя цілого народу, розкриває тяжку долю української жінки-селянки, що як мати плекає хатне вогнище, зберігає рідні традиції та звичаї, виховує дітей в християнсько-національному дусі. Твори ці, пройняті великим співчуттям до жінки, до всього знедоленого народу, підносять так само як і повісті Марка Вовчка загальноукраїнські питання. Ганна Барвінок уміє майстерно використати фольклорні матеріали, народні пісні, подає яскраві образи

Г. ГОРДІЄНКО

СТОЛІТНИК

Загадкова та імпонуюча назва рослини, яка в ботаніці має назву *Алоє*, з наголосом на "О". Назва арабського походження, що зв'язано з гірким смаком рослинного соку в алоє.

Рослина алоє належить до родини лілейних, у природних умовах буває до 4 метри заввишки й стебло її так густо вкрите листям, що рослина видається безстебельною. Листя при основі широко обхвачує стебло. Довжина листя буває до 40-60 сантиметрів. По краях листя густо сидять шипи, які у багатьох видів алоє хрящувато м'яккі, але бувають види алоє з шипами твердими й колючими.

Усіх видів алоє різні автори нараховують 180, 200, 250. У різних видів алоє квіти або циліндричні, або дзвониками, зібрані на довгих волотях. Пелюстки квітів бувають зелені, жовті, рожеві, червоні та цеглясті.

Алоє рослина сукулентна, себто сочиста, вона також рослина ксерофітна, себто росте в посушливих областях. Батьківщина алоє півпустелі Південної Африки, острів Мадагаскар, Аравія. А в культурі алоє поширене по світі у відповідних кліматичних умовах тропічних та субтропічних країн Південної Азії аж на схід до Китаю, в Африці та на островах Вест Індії, де культура алоє тепер прибрала світового значення й звідти йде головний експорт алоє в світ. Там алоє в культурі з кінця 16-го століття.

Ще Олександр Македонський, коли завоював у 4-му столітті до Різдва Христового острів Сокотру біля Арабського заливу, то наказав виселити звідти місцеве населення й поселити там самих лиш греків з тим, щоб вони провадили культуру алоє.

Бо алоє антична лікарська рослина, про неї існують згадки в творах Діоскоріда, Цельзуса, Плінія. Але на диво нема про неї згадок у таких голосних античних авторів, як Теофраст та Гіпократ.

народного побуту і постатей селян.

Про письменницю Борис Грінченко видав у 1901 році в Чернігові книжку "Олександра Куліш — Ганна Барвінок".

Перше повне видання творів письменниці "Оповідання з народніх уст" з передмовою Бориса Грінченка вийшло в 1902 році в Києві.

50-літній ювілей літературної праці письменниці був відзначений в 1910 році, а в наступному році, 23-го червня (6 липня) Олександра Куліш померла. Посмертну згадку про неї з висвітленням її творчості видрукувала письменниця Людмила Старицька-Черняхівська в Вересневому числі "Літературно-Наукового Вісника" (1911), що виходив тоді в Києві.

Вибрані твори Ганни Барвінок вийшли ще в 1927 році в Києві.

У магометан алоє була релігійною рослиною й кожний магометанин-прочанин до Мекки вішав над дверима своєї хати галузку алоє. Така галузка алоє мала охороняти його хату, чи згідно шатро, від всяких злих духів. В Європі алоє стала ширше відома з початків 1700-их років. В одного московського автора вперше згадано алоє 1675 року.

Помимо того, що алоє є аж 250 видів, в культурі їх не так багато, але і з тих культурних видів алоє потворилися окремі не то раси, не то лиш комерційні сорти їх з назвами тих країн, звідки вони походять. В СРСР алоє є в культурі в Аджарській області понад Чорним морем у Закавказзі.

Алоє вічнозелена рослина, тому воно й стало улюбленою хатньою рослиною, може з декоративною метою, може з медичною метою. Тому, що алоє в кімнатній культурі мало коли зацвітає, якщо і взагалі зацвітає, то й почали на нього казати, що воно зацвітає раз на сто літ, звідти й походить назва алоє "столітник".

Це одна теорія. Друга теорія походження назви "столітник" мовляв від того, що алоє, як лікарська рослина, відоме вже не одне століття! Третя теорія буде згадана в кінці цієї статті.

Тому, що в природних умовах, коли алоє зацвітає, то воно належить до дуже гарних рослин і теперішня незалежна держава Намібія в Південно-Західній Африці випустила чотири поштові марки з чотирма окремими видами алоє на кожній з них. І так пропагує своє народження на світ, як ще одна незалежна держава Африканського континенту.

Алоє в культурі із-за лічничого соку в рослині. Але деякі види його не мають цілющого соку. Так з деяких видів простішого алоє виробляють технічне волокно, яке йде на виріб мотузків, килимів, кошиків тощо. Іншими алоє, які є деревністі та високі, обсаджують загороди для худоби, як живоплотами.

Головна цінність алоє його лічничий сік. У соці алоє суміш різних хемічних сполук, які ще не всі остаточно вивчені, тому загальна назва їм алоїн. Уже самий сік вживають при лікуванні, в малих кількостях для збільшення апетиту, в більших кількостях як проносне, особливо при сталих труднощах з перистальтикою.

У народній медицині сік із отих "столітників", які красуються по хатах, у суміші з медом, маслом, смальцем, або гусячим смальцем, вживають проти туберкульозу. Сік алоє бактерицидний й нищить деякі види бактерій (не всі!), тому вживають його назовні тіла, проти свіжих ран, проти гнійних ран, проти наливів, а всередині проти труднощів у стравному шляху.

Сік алоє переважає в народній медицині, а в офіційній медицині занотовано, майже в усіх державних фармакопеях (дозволених і ухвалених

державою списках ліків) сабур, що є затвердлий сік алоє. При пораненні листя алоє, з нього витікає сік, який у теплих краях на сонці затвердіває в темnobрунату, майже чорну, тверду масу, яку з арабського називають сабур.

Алоє рослина вічнозелена, себто витривала, що з арабського називається "сабр", а з того й постала назва ліку сабур. Для виробу сабуру зрізують листя алоє й вішають його над довгими посудинами, в які з листя й капає сік. За шість годин він скапсує, а потім сушать його. Де бракує соняшного тепла, там сік з листя видішують пресами й потім сушать його на сабур.

Як офіційний лік сабур уживають на апетит 0,02—0,2 гр., на проносне 0,5—1,0 гр., а вищі дози то вже не для людей, а належать до ветеринарії, як "кінські дози". При небезпеці кривавлення з організму, як у жінок, так і в чоловіків, сабур вживати невіливо.

В умовах ССРСР урожай листя алоє 20 тонн/га, а сабуру з того вийде 17-20 кг/га. В Південній Азії деякі види алоє вживають і до страв, до супів і до салат, бо не всі листя алоє мають шипи. Для відлучення немовляти від материних грудей радять матерям спожити невелику кількість сабуру. Бо сабур є винятково гіркий.

Бактерицидні властивості сабуру такі сильні, що його з античних часів уживали для бальзамування трупів. Та найцікавіше в алоє те, що відрізане листя його витворює в собі біогенні речовини, якими відрізана частина рослини ще намагається продовжити своє існування. Та це ще не все, бо ті біогенні речовини позитивно впливають не тільки на свої власні клітини, але й на клітини інших організмів, як рослинних, так і тваринних. Це відкриття удосконалив наш одеський чудодій в очній медицині проф. Філатов і він почав використовувати алоєві біогенні речовини з великим успіхом при лікуванні очей. Не спро-

ста отой столітник у хатах у народі ще називають "лікарем", бо протягом століть він у різних народів доказав численних чудес.

Чому це я пишу до "Молодої України"? Колись, як я ще був щойно малим українцем, а до молодого мені ще бракувало багато років, то не раз траплялося скалічити руку, чи ногу. Замазування порошком не помагало й рана починала гноїтися, тоді йшов я до своєї мами й хникаючи, показував руку чи ногу, які потребували медичної допомоги. А мама на те: біжи до бабусі Гордієнчихи! Бабуся Гордієнчиха спеціально знахарством не займалася, але величенького столітника в хаті тримала.

Приходив я до бабусі Гордієнчихи, тут же по сусідству, вона оглядала мої болі й жалі, робила діагносту, відламувала кінчик листа алоє, нігтем роздирала його поздовж і прикладала його до мого хворого місця (хемотерапія), відривала смужку ганчірочки з свого старого фартуха, перев'язувала мені хворе місце, гладила мене по голові, щось теплого, ніжнього при тому приговорювала (психотерапія). До того всього давала мідяну копійку (це вже якесь невідоме в медицині фінансова терапія!), з якою я біг до крамнички Бродського купувати червоного солодкого півника на звичайній дерев'яній скалочці. Після такої терапії всі мої немочі, як корова язиком злизала.

А при відході від бабусі на порозі дід Гордієнко гладив мене також по голові, бо був уже пенсіонер і перебував стало дома й потішав мене, що тепер я буду жити сто літ, бо бабуся приклала мені столітника!

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ

ГРОМАДЯНСТВОМ У 1982 РОЦІ

відбудеться

3, 4 і 5-го вересня 1982 року

В ЧІКАГО, США

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугову
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідифайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповняти авто бензином.

НОВІ ПОШТОВІ СТАВКИ ЗОБОВ'ЯЗУЮТЬ ВІД 1-ГО СІЧНЯ 1982 Р.

Нижче подаємо деякі нові поштові оплати, що зобов'язують від 1-го січня 1982 р.
за дорученням Канадської і Міжнародної пошти

Вичерпні подробиці про нові ставки, включно зі ставками на комерційні посилки,
можна одержати в Поштових урядах

Пошта для доручення в Канаді

Листи першої класи	0-30 гр. -----	30 ц
	30-50 гр. -----	45 ц
Спеціальне доручення	Оплата за 1-шу класу плюс -----	\$1.00
Посвідчена пошта	Оплата за 1-шу, 3-тю або 4-ту класу плюс -----	\$1.00
Поручена пошта	Оплата за першу класу плюс -----	\$1.85
Поздоровлення (картки)	0-50 гр. -----	30 ц
Пошта 3-ої класи	0-50 гр. -----	30 ц
Пачки	з Торонта до Вінніпегу, 1-ша класу -----	\$4.00
Напр. 2 кг. (4,4 ф.)	4-та класу -----	\$1.75
	з Монреалу до Квебек Ситі	
	1-ша класу -----	\$2.45
	4-та класу -----	\$1.30
Телепошта	50 слів -----	\$3.45

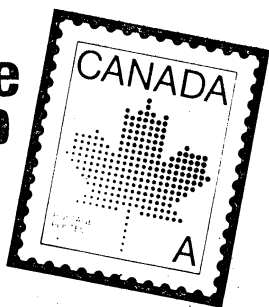
Пошта для доручення в США

Повітряною поштою		
Листи і картки	0-30 гр. -----	35 ц
	30-50 гр. -----	50 ц
Картки з поздоровленнями	0-50 гр. -----	30 ц

Пошта для доручення за океан

Повітряною поштою	0-20 гр. -----	60 ц
листи і картки	20-50 гр. -----	93 ц
Аерограми	-----	60 ц
Картки з поздоровленнями	0-20 гр. -----	30 ц

**The
'A' Stamp**

Поки нові значки появляться в розпродажу, Канадська Пошта видає спеціальний значок під назвою "А" значок. "А" значок не має написаної ціни, але має вартість 30 ц. Його можна вживати тільки на поштові пересилки в Канаді. Його не можна вживати на пошту, що покидає Канаду.

Правильна поштова оплата може бути очевидно, вирівняна уживанням комбінацій існуючих значків.

Canada

Олег ГУЦУЛ

ВІЧНІ ВАРТОСТІ СОБОРУ 1921 РОКУ

ВІД РЕДАКЦІЇ. Ця промова була виголошена під час святкування 60-ліття Першого Всеукраїнського Православного Собору в Києві в Соборі св. Софії, 18-го жовтня 1981 р. в приміщенні Дому Української Культури в Бавнд Брук, Н. Дж.

Олег Гуцул має закінчені студії з гуманістичних наук в Ратгерському університеті, а також є випускником Семінарії св. Софії при осередку УПЦ в США в Бавнд Брук.

Сьогоднішнє свято можна назвати святкуванням "Відродження Української Православної Церкви", так, як назвав один з розділів своєї великої праці — "Історії Української Православної Церкви" — її автор, митрополит Василь Липківський. Згадую подію, що відбулася рівно 60 років тому в Соборі св. Софії у Києві, себто згадуємо дії церковного собору з жовтня 1921 року. Ця подія з плином часу стає не тільки церковною. Вона вже наближається до всенародного свята народу.

Проминуло понад пів століття від незабутнього жовтня 1921 року. Бурхливі роки, включно з жахливою Другою світовою війною, затерли велич чинів і гостроту боротьби, що їх довелося витримувати учасникам великого Собору. Майже всі вони відійшли вже у потойбічний світ — замучені у советських в'язницях і концентраційних таборах, розстріляні, виморені знущаннями, непосильною працею, голодом і холодом. Наша Церква в Америці позначена тим, що її першим митрополитом був блаженної пам'яті владика Іоан Теодорович, якого було хиротонізовано під час Собору в св. Софії — на другий день після висвячення митрополита Василя Липківського. Ми втішені й тим, що і між нами є учасник Собору — протопресвітер Федст Шпаченко.

Затерлися в пам'яті поколінь тяжкі зусилля становлення своєї вільної Церкви, її боротьба за право існувати на своїй рідній землі. У цих змаганнях — і це невідкличне — світлі вчинки переплелися з темними. Не всі виявилися спроможні нести надто важкий тягар нових апостолів Церкви, що вказували б і торували нові духові шляхи своєму народові. Тож серце духового батька нового руху, митрополита Липківського, крайлося жалем не тільки по тих, хто гинув у муках, але й за тих, хто не витримував випробувань і зрікався його ідей.

Але проминали десятиріччя і понад терпіннями, понад героїствами, понад вірністю і зрадами, щораз виразніше окреслюються вічні вартості Собору 1921 року. Наступні покоління ще виразніше добачать те, що було може і недоступне усім діячам відродженої Церкви, але що усвідомлювали і нищили вороги Церкви. І цей пам'ятник митрополитові Липківському, що вкорот-

ці буде здвигнений біля нашої Церкви-Пам'ятника — це тільки один з виявів, що вчення і вчинки митрополита Василя тривають і перетривають усі лихоліття.

Про відгук Собору в перших місяцях по його закінченні так пише митрополит-мученик: "Не встигли ще роз'їхатись члени собору на місця, а вже встигла розійтись по всій Україні голосна чутка про ті події, що відбулись на соборі, і утворила велике піднесення в народі. Перш за все якось близько прийняла це до серця київська інтелігенція; люди, що вже давно відійшли від старої церкви-домовини, якось зразу стали близькими до української церкви, що так сміливо порвала з старими мертвими традиціями. Св. Софія зразу привабила до себе українські інтелігентські кола. А по селах пішло величезне зворушення: до Києва рушили цілі проці почути українську відправу, побачити нову "свою народну", ієрархію.

А скільки раптом з'явилося ставлеників на священство: учительство, правники, кооператори, люди високої освіти, що як казали, нізачо не погодилися би прийняти священство від старого єпископату, з великою побожністю приймали висвяту.

Через відсутність свого єпископату на селах давно вже відчувався великий брак священників. І от з усіх боків потекли до Києва кандидати на висвяту прийняти священство. І ця благодать линула повним джерелом, великою рікою: на протязі двох місяців після собору прийшлося висвятити тільки в Києві не менше як 200 священників і стільки дияконів. Приходилось служити єпископам щодня і згадати старий український звичай ще з часів Лазаря Барановича висвячувати за службою по кілька дияконів і священників... А спинити цього напливу аж ніяк не можна було, це було щось стихійне, це було щось подібне до перших днів після зшестя св. Духа на церкву Христову, що про них Бог сказав: "виллю я Духа мого на всяке тіло і пророкуватимуть сини ваші".

Це була велична доба очищування церковно-народного світогляду від намулу століть чужинського панування. Люди зрозуміли, що Собор 1921 року виразно оформив і впровадив у дію те, що довгими роками тривало у душах народу, але що не знаходило втілення у слові й вчинках. До схвалення Собору вірні поставилися з довір'ям, а те, що небесну благодать відчули зібрані на Соборі митрополит, Василь постійно повторював і часто наголошував у своїх проповідях.

"Члени собору зібрались в ім'я Христове для вирішення справ про життя Христової церкви в українському народі, отже серед них згідно своєму слову присутній Христос.

Члени собору надхнені вірою, що українською

ЗВЕРНЕННЯ КОНСИСТОРИЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В США

У цьому 1981 році наша Церква, в осередку і по всіх українських парафіях у США, урочистими святкуваннями відзначає 60-ту річницю відродження і усамостійнення нашої рідної Української Автокефальної Православної Церкви. На соборі в 1921 році Українська Православна Церква сміливо глянула у вічі, здавалося б, безвиглядному становищу і — перемогла! Вона створила свій єпископат на чолі з митрополитом Василем Липківським.

Сьогодні наша УПЦ в США під проводом Блаженнішого владика Мстислава будує пам'ятник бл. п. митрополитові Василю в Українському Пантеоні поруч Церкви Пам'ятника. Будуємо цей пам'ятник, щоб висловити наше признання і подяку великому митрополитові України за його великий вклад у відродження і зміцнення духовних скарбів України; щоб висловити нашу пошану і признання його сучасникам, які разом з митрополитом Липківським відвойовували Україну від чужого намулу попередніх століть; щоб зберегти ту світлу сторінку нашої історії та винести її на поверхню як приклад гідний наслідування тепер і в майбутньому.

Консисторія УПЦ в США закликає всіх вірних нашої Церкви складати свої пожертви на фонд пам'ятника та тим самим ставати співучасниками здійснення цього благородного задуму.

Пожертви слід виписувати і слати на:

Metr. Lypkivskyj Fund No. 760
St. Andrew's Federal Credit Union
P. O. Box 375
So. Bound Brook, N. J. 08880, USA

Подав

Комітет Побудови Пам'ятника
митр. Василю Липківському

Церквою керує Дух св. і що "благодать св. Духа нас тут зібрала".

Отже наш собор має в собі всі умови до того, щоб бути цілком канонічним правним собором рідної Церкви".

Однак, оточений шпигунами, під загрозою кожного моменту ув'язнення — і ця чаша мученика його не оминула — він не міг висказати прилюдно усього того, про що, ховаючись від підступних очей, він записав: "На Бога надія, що й жажлива комуністична повинь, що зараз своїми хвилями намагається з головою залити наш народ, звести зі світу і його віру і Церкву, і все, що для нього найдорожче, всю його людську природу, його волю, надію, теж зникне, як і прийшла, а народ і від неї врятується й житиме!"

А свята Українська Автокефальна Православна Церква — вона, як і Христос, голова її, воскреснувши з мертвих, вже більш не вмирає, смерть над нею вже влади не має...!"

Ці слова мученика і сьогодні є нам підтримкою і дороговказом.

Прот. Д. БУРКО

ПАМ'ЯТІ МИТРОПОЛИТА ВАСИЛЯ ЛИПКІВСЬКОГО

Вклоняюся твоїй великій тіні,
Подвижнику, для нас вона свята!
Служив ти правді Господа Христа
І многострадній матері Вкраїні.
Служив їй вірно, серце і уста
Сповняв лиш ними в щиросерддім чині.
В тім подвигу, що ти його почав,
Що Церкву рідну з небуття підняв.

У цім служінні, як апостол, сміло
Благословив ти, закликав, будив,
І всіх відважних за собою вів
На боротьбу за благочесне діло.
И цвіло воно за тих буремних днів,
В серцях твоїх сподвижників горіло.
Та враг, що волю нашу розстріляв,
Те діло кров'ю страдників залляв...

І ти загинув за любов до Бога
И свого народу в чорнім царстві тім,
Не знаєм навіть де, в краю яким,
Твоя скінчилась страдницька дорога.
Та рідна Церква з іменем твоїм
Живе в серцях, як Духа перемога,
Бо кат (не зна він істини доріг)
Тебе убив, але не переміг.

Увага!

Увага!

КУПУЙТЕ ЗБІРКУ ПОЕЗІЙ

МИХАЙЛА СИТНИКА

ЦВІТ ПАПОРОТІ

Крім поезій, до збірки входять: стаття про творчість поета М. Вірного і бібліографія творів поета, складена інж. І. Лучковим.

Ціна книжки у твердій обкладинці \$6.50, у звичайній — \$5.00.

Замовлення з належною сумою слати на адресу:

Mr. H. KALMAN
376 Green Lane
Ewing, N. J. 08638, USA

ПОЛУМ'ЯНА ЛЮБОВ ДО ТАНЦЮ

В 1-ій дивізії УНА він, мабуть, був наймолодшим вояком, бо коли англійці інтернували її в Ріміні, йому тоді сповнилося щойно 16 років. Зустрівшись з ним минулого літа в Торонто, я мав намір спитати його, як саме і при яких обставинах він попав до війська в такому зеленому віці, але при загальних розмовах цей момент якось вилетів з голови.

Але легко підрахувати: якщо Миколі Балдецькому в 1945 році сповнилося 16 літ, то народився він у 1929 році, а перші блискавки війни прорізали його свідомість, коли він був всього-навсього 12-літнім хлопчиком. А Україну залишив у 14-літньому віці.

З цієї математики видно, що справжню освіту здобути було ніколи. Мабуть, скінчив усього п'ять клас перед війною, навчився читати й писати, а пірнути в глибші студії вже не судилося. І все ж при зустрічі він робить враження добре поінформованої, освіченої людини.

Багато читачів, мабуть, здивується: Микола Балдецький? А хто це такий? Чим він прославився, що ось треба нарис писати про нього?

Слава — це річ відносна, а праця, та ще запозятлива — це фактор реальний. А натрудився Микола Балдецький на мистецькій ниві таки достатньо. А головне — є реальний результат його праці.

Уже в Ріміні, в юному віці, він захопився українськими народними танцями. Не зважаючи на дошкульний голод, настійливо вчився в таборовому гуртку Ілька Кушніренка і навіть брав участь у масових танцювальних сценах у таборовому театрі. Одні грали у футбол, інші видавали газети та журнали, ще інші знаменито "гандлювали", а Микола довгими днями вчився ходити вихором навприсядки.

А далі — переїзд до Англії, велике промислове місто Ноттінгем, де отаборилася чисельна українська громада, і де постав один із сильніших осередків СУБ-у, при якому почали функціонувати кілька секцій, включно з танцювальною на чолі з хореографом Миколою Бойчуком. У тому гуртку Микола Балдецький протягом десяти років збив не одну пару чобіт, шліфуючи техніку танцю та пильно придивляючись, як ліпиться танцювальна картина чи пейзаж.

Згодом одружився з англійською дівчиною. Пішли діти. На танцювальне "гоббі" залишалося все менше й менше часу, а так хотілося виявити себе якраз на цьому полі. Серце й душа були повні танцювальної ритміки, а родинні обставини вимагали більше посвяти зарібковій праці. І якщо б він був осів тоді в Ноттінгемі назавжди, то його жевріючий талант ніколи, мабуть, не розгорівся б у полум'я. На щастя, 1958 року він зробив розумне рішення і разом з родиною емігрував до Канади.

У новій країні більше простору, багато вищий матеріальний рівень життя, який теж вимагає напруги м'язів, але все ж легше, ніж у старій Англії. Маючи всього 29 років, ще повний молодечого запалу, Микола відразу ж вступає до ОДУМ-у і тоді ж організує одумівський танцювальний гурток. Поміж принагідними виступами на сцені поступово виковується невеликий, але міцний колектив, довкола якого він мріє розбудувати справжній ансамбль. Минали роки, але мрія залишалася мрією.

Так наступив рік 1965, пам'ятний для нього рік, бо якраз тоді під його орудою народився молодіжний танцювальний ансамбль "Веснянка". Укомплектувати ансамбль людьми — це ще, може, найлегше. Але випрацювати амбітну й оригінальну програму, придбати інші до кожної точки костюми, нажити безліч до зарізу потрібного допоміжного інвентаря — тут потрібні грубі тисячі грошей, а де їх взяти?

Ось, довелося працювати в п'ять потів, щоб накопичити перший капітал. Та поволі, цент до centa, скромні винагороди від концертів та інші принагідні доходи виростали в солідніші суми, за які можна було придбати, як з посміхом мовить Балдецький, "путню одєжину", що прихорошувала колектив технічно й візійно. Поступово "Веснянка" зодягалася в багаті, навіть розкішні кольори, без яких український танець ніяк не може обійтись. Її репертуар все ширшав і в кінці вона стала справжньою мистецькою одиницею, однією з найкращих у вільному світі.

До сьогоднішнього дня кризь її склад вже пройшли чотири генерації танцюристів. Від 1965 р. "Веснянка" дала понад 400 концертів, багато з них перед тисячними аудиторіями, своїми й чужими. Та особливо великим авторитетом ансамбль користується у чужинців, несучи серед них степову ритміку і непідробленість відкритої української душі.

Як репрезентативна одиниця ОДУМ-у, "Веснянка" вже багато разів брала участь у міжнародних хореографічних конкурсах, часто завойовуючи перші або другі нагороди.

Її мистецький керівник Микола Балдецький проявив подивугідну винахідливість у хореографічній площині. Українські танці в його інтерпретації, не втрачаючи первня, подаються в новіших, часом досить сміливих переливах, так, що майже в кожному танці глядач віднаходить 75 відсотків нового матеріалу. Це "відсвіжування" особливо вдячно сприймається українським глядачем, якого вже переїлося оте заморожене подавання танцю з незмінним чергуванням раз усталених колін.

Я проглядав пропам'ятну книгу ансамблю, в якій на безлічі сторінок наклеєні палкі рецензії

всякими мовами. На кожному виступі, як зазначають рецензенти, ансамбль полонить глядача надзвичайною гармонією кольорів і ритму. А на кольори "Веснянка" не скупиться — в її гардеробі сьогодні є безліч костюмів вартістю в понад 20 тисяч доларів! А на конті, у формі "недоторканого запасу", є понад 16 тисяч доларів, які суворо "оберігаються" на евентуальне турне по Європі.

Сьогодні М. Балдецький вже зрілий чоловік, з сивими пасмами на голові. Але ще жвавий. Він провадить танцювальну школу, а влітку вчить дітей на таборах ОДУМ-у. Дивись на нього і дивуєшся: вийшов у світ з голою душею, навіть не встиг науку як слід скоштувати. А ат позові віднайшов себе і настійливою працею поставив на ноги таку вартісну мистецьку одиницю. "Танці в моїй душі і серці", — каже він. І "Веснянка" тому доказ.

Питаю його, чому наша молодь так захоплюється танцем і піснею і майже ігнорує всі інші види самовияву? Він відповідає: корінні канадці дуже люблять етнічне мистецтво і тому молодь палає бажанням показати їм скарби своїх батьків і дідів. І тут молоді люди надзвичайно жертвен-

ні — віддають масу часу без ніякої винагороди.

А що молоді люди не дуже захоплюються суспільно-політичним боком еміграційного буття, каже він, то це тому, що ці аспекти подаються сіро, нудно, академічною мовою і у формі поучень. Якимось ці речі треба змінити й знайти цікавіші форми викладу.

Чи бере участь у політичному житті еміграції, питаю? Він трішки ображується. А хіба презентація українського мистецтва за кордоном, переважно чужинецькій аудиторії, не є політичним внеском, хай і скромним, каже він? Я дивлюся ось як на речі, продовжує він. Хто має талант до політики і суспільної діяльності, то хай трудиться на своєму улюбленому полі. Моя ж душа в полоні танку і я вважаю, що на загальному політичному полотні мистецтво теж бринить чутливою струною.

"Веснянка", каже він, є невід'ємним складником мого організму. Вона в мені і я в ній. Туге сплетіння.

І слухаючи його, хотілося сказати, хай вона ще більше розцвітає, пишнішою і привабливішою!

("Українські вісті", 27 грудня 1981)

УСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО НА

ВЕСЕЛІ ВЕЧЕРНИЦІ

П Р И С В Я Ч Е Н І

15-РІЧЧЮ ІСНУВАННЯ

ТАНЦЮВАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ ОДУМ У ТОРОНТО

"ВЕСНЯНКА"

з концертною програмою
"Веснянки" та Ансамблю Бандуристів ОДУМ "Кобзарі" (Ст. Кетеринс)

які відбудуться

13-го лютого 1982 року

Початок 7.00 год. вечора

В Українському Культурному Центрі —

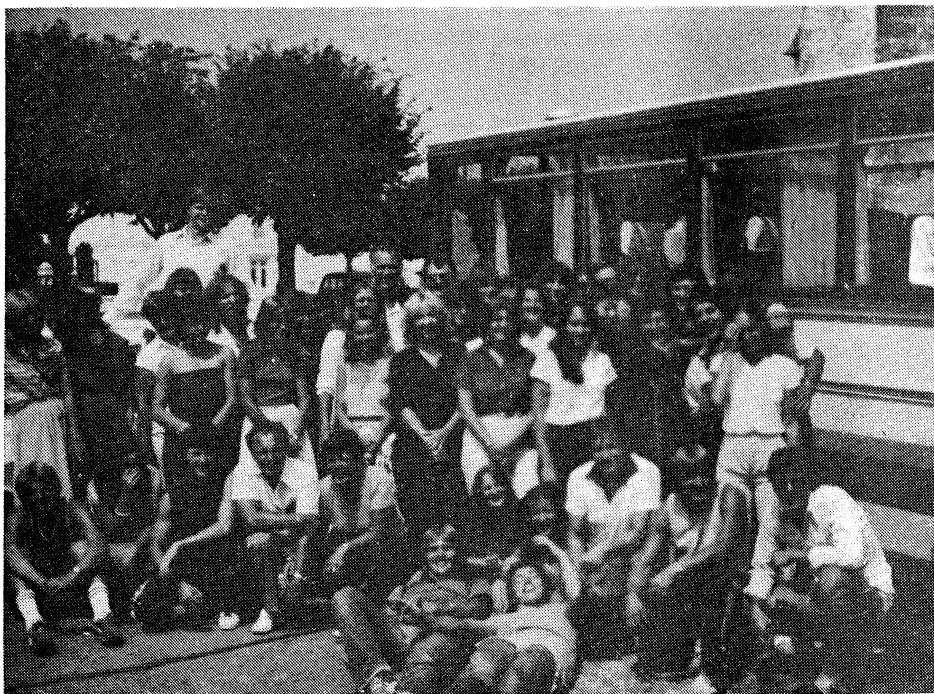
ДОБІРНИЙ БУФЕТ — ГРАТИМЕ ОРКЕСТРА "СОКОЛИ"

Вступ 8.00 дол. у продажу
10.00 дол. при дверях

Студенти: 6.00 дол. у продажу
8.00 дол. при дверях

Квитки можна набути в АРКА Захід при 2282 Bloor St. West

СВІТЛИНИ З ТУРНЕ "ВЕСНЯНКИ" ПО ФРАНЦІЇ В 1981 Р.

**Учасники ансамблю
перед першим виступом
в м. Сан Роман.**

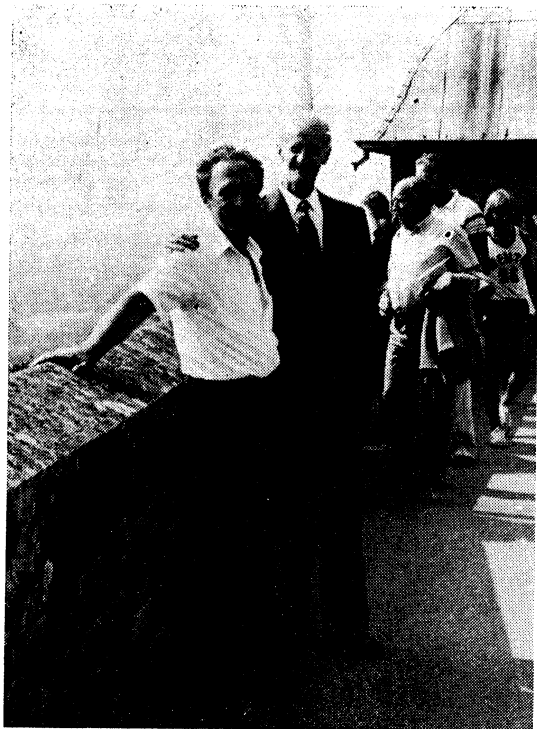

**Група ансамблю на прогулянці в Шатель.
Зліва: Надя Свистун, Володимир Засць, Ліда Дем-
чишин, водій автобуса і Юрко Новицький.
Репертаж Ю. Новицького про подорож до Франції
надрукований в грудневім числі "Молодої України"**

**Провідники з туристичної агенції та ансамблю
"Веснянка", між ними Федір Білаш, Оленка, Ми-
кола і Гейзел Балдецькі.**

Керівник ансамблю "Веснянка" М. Балдецький з президентом Інтернаціональної Фолкльорної Асоціації Дж. М. Клементом, який вручав одумівському ансамблеві першу нагороду від Асоціації.

Частина учасників на летовищі в Парижі перед відлетом до Канади.

Зліва: Петро Байрачний, Володимир Засць, Микола, Гейзел і Оленка Балдецькі та Тарас Стадник.

Дівчата "Веснянки" готуються до виступу.

Е. ДУМИН

550 Queen St. West — Toronto, Ont.

Випродаж усіх товарів багато нижче їх вартості, в зв'язку з ліквідацією фірми продовжується.

Приходьте, поки є великий вибір першоякісних товарів, таких як одяг — плащі, куртки, сорочки, спідня білизна, жіночі плащі, костюми, кожухи, тепла спідня білизна та багато-багато іншого! Приходьте, подивіться на ціни та на якість товарів, без обов'язку купна!

Весь товар гарантований!

Щиро подяка п. Евстахію Думину за довголітню підтримку цього журналу. Бажаємо йому, щоб він звільнившись від виснажливих обов'язків, яких вимагало його підприємство Е. Думин і Спілка, ще міг довгі роки у добрім здоров'ї відпочивати та користуватися плодами своєї довголітньої праці і далі працювати на українській ниві.

Редакція і адміністрація "Молодої України"

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блор коло Джейн

Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

А. ЮРИНЯК

ПОЕТИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ І ЇЇ АФОРИЗМИ

Під такою назвою Товариство "ВОЛИНЬ" з осідком у Вінніпезі (Канада) минулого року видало книгу, автором якої є *Антонина Горохович*.

Про творчість славної поетки Лесі Українки в нашій пресі написано вже чимало більших і менших критичних праць: оглядів, розвідок, статей. А проте Антонина Горохович знайшла ділянку, недостатньо висвітлену нашими літераторами, а саме — ділянку афоризмів, що їх ми частенько подибуємо в Лесиних творах, зокрема й особливо в драматичних поемах. Автор цих рядків не пригадує собі, щоб хто-будь з дослідників і критиків Лесиної творчості дотепер присвятив достатню увагу афоризмам Лесі Українки, що як-не-як становлять вельми помітну характеристику рису творчості славної поетки.

Вже в першому розділі "*Особливості таланту Лесі Українки*" авторка підводить читача до здогаду — де джерело, ґрунт, звідки росте афористичність у творчості Лесі Українки, пишучи: "Здібність постійно підмічувати контрасти, вибрати їх в образи". А в наступному розділі "*Зв'язок ідей і конфліктів з афоризмами у творчості Лесі Українки*" авторка в кількох реченнях нагадує читачеві історичний шлях розвитку афоризмів, починаючи з Еразма Роттердамського ("який збирав й публікував грецькі та латинські афоризми"), по через французьких моралістів аж до Ніцше, що "надав афоризмам особливої філософської форми". "Як бачимо, — пише далі авторка, — афоризми є до певної міри відбитком свідомості людей. Багато афоризмів, прозвучавши в давніх століттях, у наші часи не втратили своєї сили через тонкість спостережень, глибину своїх думок і ясність форми". (Стор. 35).

І після цього йде центральний постулат авторки в даній книзі, вихідний пункт усіх її розумувань на повзятю тему: афоризми в поетичній творчості Лесі Українки. Ось цей постулат, уйнятий в авторчиному образці:

"Лесин етос, чи то любови, чи краси, чи правди, чи волі, замикає в собі антагоністичні сили. Глибінь етосу розкривається тоді, коли наступає "очищення душі", коли настає найвище духове піднесення, єдність етосу, тобто перетворення антагоністичних сил у щораз то вищі моральні вартості. Етос не має статичного характеру, бо його сила пливе з життя, зі змагання до святости, в якій людина здійснює своє властиве призначення". (Ст. 36).

І відповідно до щойно сказаного авторка тематичну класифікацію Лесиних думок укладає за принципом *полярності понять*, пропонуючи класи-пари: 1. КРАСА (мистецтво) — змагання до досконалості; 2. ЛЮБОВ-НЕНАВИСТЬ; 3. ВОЛЯ-НЕВОЛЯ; 4. ЧЕСТЬ-НЕСЛАВА; 5. ПРАВДА-НЕПРАВДА; 6. МИНУЛЕ-ТЕПЕ-

РІШНІСТЬ; 7. СМЕРТЬ-ЖИТТЯ; 8. ДОЛЯ-НЕДОЛЯ. І кожен пар понять-антагоністів авторка солідно інтерпретує й ілюструє зразками Лесиної творчості. Вісім пар оцих протиставлених понять "близнюків", показаних у живій акції твору, плюс підрозділ 9. *Ідеї і герої, їх конфлікти, передані афоризмами*, та плюс підрозділ 10: *Психологічна мотивація думок і конфліктів* — це ХРЕБЕТ цілої даної книги.

Щоб увипуклити вагу і значення розділу II з оцими десятьма щойно названими тут підрозділами (вісім пар протиставлених понять плюс 9. і 10. глибшої мотивації), ризикнемо на таке твердження: коли б навіть у книзі не було двох дальших розділів: III. *Афоризми в діалогах і як роля в драматизації* і IV. *Афоризми як складники індивідуального стилю поетки*, — то й тоді дана книга Антонини Горохович заслуговувала б на увагу і власне признання як надзвичайно вартісний оригінальний причинок до всебічного пізнання титанічної творчості Лесі Українки. Нам бо важить, імпонує головно *піонерство*, чи *новаторство* нашої авторки в потрактуванні повзятої нею теми, проторення нових перспективних стежин у вивченні Лесиних поетичних скарбів. А це якраз авторка найвиразніше спромоглася висвітлити і подати читачеві своїм розділом II, що не дарма посідає понад третину цілої книги: 57 сторінок на всіх 145.

Річ певна: розділи III і IV, що доповнюють, деталізують зміст поданого попереду, поряд з певними висновками — узагальненнями щодо індивідуального стилю славної поетки не є лише балястом, чимсь маловартісним — як міг би хтось необачно подумати. Ми лише хотіли дистансувати творчі, піонерські пошуки від повторення вже кимсь сказаного, але іншими, мовляв, виразнішими, дотепнішими словами. Книга *Поетика Лесі Українки і її афоризми* взагалі має позначки надзвичайної авторської сумлінності, навіть — що так скажемо — турботи за читача: це слідне вже хоч би з того, що кожен розділ починається вступом, який "уводить", попереджає читача — з чим саме його хочуть познайомити; а в кінці кожного розділу подається дуже чітко, влучно зформульовані висновкові твердження. Для ілюстрації подамо тут цитуючи, кінцевий уступ розділу IV.

"Сила афоризмів Лесі Українки у їх глибині думки (мабуть, слід було уникнути тут збігу трьох голосівок, давши "в їх". — А. Ю.), у щирості почувань, у майстерності форми. Вони є висловом не тільки самого поетичного таланту Лесі Українки, але й доби. У них, справді, "як всесвіт у краплі роси" відбилися — творча індивідуальність поетки, вічні проблеми людини, народу, людства, мистецька вартість і необмежена

можливість поетичного слова передавати рухи душі”.

Закінчити свій відгук на дану книгу хочемо тим, **ЩО** вже з другої половини читання нуртували в нашому “нутрі”. Направду, дотепер нам не відомі критичні праці про Лесю Українку, де б афоризми в її ліричних поезіях і драматичних поемах були так ґрунтовно досліджені, так слушно і дбайливо зілюстровані зірцями-прикладми, як це спромоглась виконати Антонина Горохович. Управі Т-ва “Волинь” у Вінніпезі слід погратулювати за те, що вона вартісну працю Антонини Горохович піднесла читацькій громаді у вигляді прекрасно виданої книги-чепурної, з дотриманням найкращих поліграфічних приписів, — з одним лише “недотягненням”, а саме: чомусь не подано прізвища автора гарної обкладинки. Зате помилок у тексті книги зовсім не видно, що вельми тішить читацьке (літераторське та кож) серце.

САД ЗАСНОВАНИЙ Т.Г. ШЕВЧЕНКОМ

Півострів Мангушлак. Сипучі піски, пекуче небо, необачна далечінь стоячих вод Каспія. Тут у салдатській казармі провів багато років висилки український поет Т. Г. Шевченко. Серед пісків, він тоді заснував маленький садок.

Тепер сад великого кобзаря перетворився у великий парк. Майже піввіку за ним пильно доглядав садовод казах Тажнев. Стара українська верба, посаджена Тарасом Григоровичем Шевченком і навколо неї посаджені яблуні — ще й досі ростуть.

У парку ростуть: сливи, вишні, акації. Тажнев старанно охороняє маленьку землянку, зроблену засновником цього парку — Т. Г. Шевченком. Труд садовода казах викликає особливо тепле почуття на Батьківщині кобзаря.

В. Л.

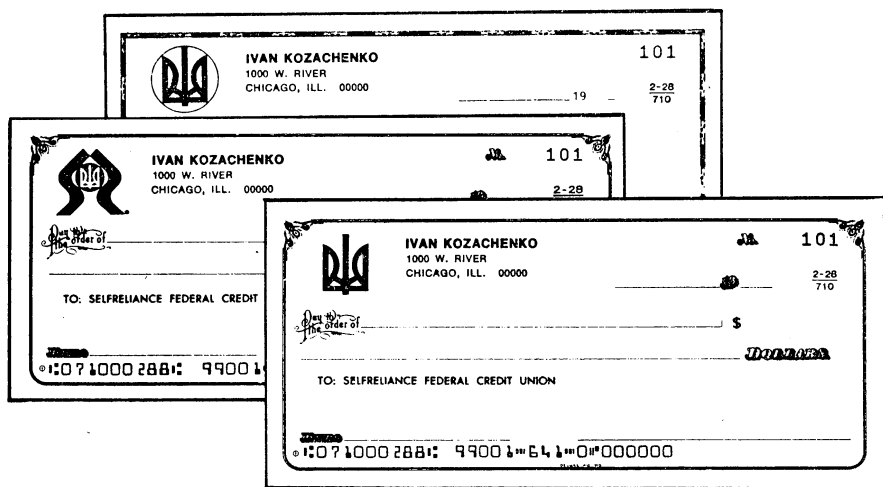
ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Гляньте на число журналу “Молода Україна” та число поруч вашої адреси на обкладинці. Якщо число вашої адреси є менше від числа журналу, то у вас є заборгованість.

Читачі у США! Пересилайте свою належність на адресу головного представника в США. Його адреса є в журналі на 2-ій сторінці обкладинки.

Адміністратор “Молодої України”

“УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ”

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ (ДРЕФТИ) та інші чеки МОЖНА ДІСТАТИ В УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ КОНТА Є КРАЩІ ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт konta
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

“САМОПОМІЧ”

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Анатоль ГАЛАН

РАЗ НА СТО ЛІТ РОЗЦВІТАЄ КАКТУС

Може, це легенда, бо не існує обліку віку дерев поза державними заповідниками, і хто б то ствердив, що дерево розцвіло саме в соту річницю свого життя?

Кажуть ще, наче кактус покривається квітами в найбільше трагічний рік для тієї країни, де він росте...

Хай мені буде дозволено відштовхнутися саме від цієї гіпотези, хоч вона й містерійна, якоюсь мірою схожа з українською містерією про цвіт папороті, що в Купальську ніч допомагає людям знайти сховані скарби і зрештою приносить нещастя.

Квіту папороті, проте, не бачив ніхто. Жовті ж велетенські квіти такого ж велетня кактуса бачили всі, хто проїздив чудовою авенідою "Генерал Пас" у Буенос-Айресі на весні 1955 року. Тільки цього одного року!

Коли дивишся з борта пароплава на спокійну океанську стихію, не приходить у голову думка про грізний шторм. У легкому подуві вітру не можна відчутти наближення торнадо, що несе руїну й загибель. Так само не прозріваєш чорних глибин стихії людської, ім'я якої — товпа.

Перевтілення товпи з многорукого і многоголового звіря — майже блискавичне і надзвичайно страшне. Мирні обличчя набирають загострених рис, в очах спалахує первісна лють хижака, руки готові до вбивства ради вбивства...

Дивно: з праху минулого, відштовхуючи тисячолітню християнську культуру, встає поганин і дико регоче над цією культурою, і плює в лице святощам, які визнає увесь світ.

Як це було? Хто почав? Де таємні пружини того неоправданого вибуху, що кинув пляму на цілий народ? Отак, тяжка хмара заступила сонячний промінь, і коли вона відійшла, зупинилося на хвилю, від подиву і гіркоти, серце.

Величний храм... Грубезні стіни вистрілюють готикою в небеса... На куполі — символ страждання і любови — хрест... і всередині — наче тільки що розірвалася бомба. Лежить горілиць престол. Розторощена статуя Богоматері тисне до себе уцілілу голову маленького Христа. Тут же, зігнуто, zdeформоване ломом, металеве Розп'яття. Побиті в тріски ослони, поколупані мармурові колумни, купи сміття з обідраного гострим предметом тинку.

Безперервною чергою йдуть у храм люди різних віровизнань. Тут і католики, і православні, і протестанти. І всі вони падають на коліна перед зневаженими святощами, і тихо плачуть у єдиному пориві протесту й осуду перед нечуваною брутальністю.

Старенький священик, стоячи на купі сміття, роздає відвідувачам образки з тих статуй, що скаржаться, але в очах його така мука, що кож-

ний, проходячи мимо, співчутливо шепче йому: Побре падре, падре!*)

Чорні духи замовкли. Вони вже не виступають публічно з атеїстичними промовами й не пишуть у газетах, як писали досі:

"Священик обертається задом до народу й читає незрозумілою йому мовою (латинською. — А. Г.), не дбаючи, щоб розуміли всі"...

Чорні духи побачили, що переступили межу, що все величезне місто кипить обуренням і презирством до них.

Не трудно догадатись, хто стояв на чолі боротьби з Церквою. Це — наші "приятелі", яким потрібне тільки одне: влада.

І спалахують далі вогнища незгоди серед мешканців палм і кактусів, що розцвітають раз на сто років.

*) Бідний отець! (есп.).

**СТРАВИ — ТАНЦІ
Й ЕСТРАДНІ ВИСТУПИ
В КОЗАЦЬКОМУ СТИЛІ**

**TORONTO — Downtown: 97 Cumberland St.
(in Yorkville). Tel.: 961-4422**

**TORONTO — West: 5245 Dundas St. W. (at Kipling),
Tel.: 231-7447.**

**EXPERT CATERING AND BANQUET
FACILITIES AVAILABLE.**

For information call 231-7447.

Листи до редакції

Вельмишановний Пане Редакторе!

У журналі "Молода Україна" за березень 1981 року, на сторінці 14-ій, під заголовком "Цікаве з історії України", внизу написано таке:

"1809 — село Василівці, Миргород, Полтавщина:

тут народився Микола В. Гоголь (1809-1852) письменник — автор "Тараса Бульби" російською мовою.

Він рахується основоположником російської літератури".

Тут є велика помилка, яку часто роблять в Канаді і в Америці.

Письменник М. В. Гоголь народився у містечку Великі Сорочинці, що є в 10-15 кілометрах від колишнього повітового міста Миргорода. Є ще мале село в 5-6 кілометрах від Миргорода, яке має назву Малі Сорочинці.

У журналі надруковано: "село Василівці", а треба "село Василівка".

Те село має дві назви — має назву "Василівка" в честь батька письменника Василя Гоголя і стару назву "Яновщина". Як відомо, батько М. Гоголя мав подвійне прізвище — В. Гоголь-Яновський. Подвійне прізвище тому, що старий дворянський рід Гоголів поєднався із старим дворянським родом Яновських через одруження.

Батько письменника більше вживав прізвище Яновський, бо слово "гоголь" — означає малу річкову качку з гострим носиком. Є старий народний вираз "гогольок", є також російський вираз "выступает гоголем". Його власне село в старі часи мало назву "Яновщина". Закінчення "щина" означувало, що таке село засновано дворянином і є спадкове. Тому масток батька письменника мав подвійну назву — "Василівка — Яновщина". — Більшість біографів М. Гоголя вживають назву села "Яновщина". М. Гоголь мав народитися у маєтку його батька В. Гоголя. Але стався несподіваний випадок. Мати Миколи Гоголя була вагітна, здається на 8-му місяці, і чомусь раптово захворіла. Її посадили у бричку й поволі повезли з села Василівка-Яновщина до містечка Великі Сорочинці. Віддаль між цими двома селами була приблизно 6 кілометрів. Привезли її до сільського лікаря шляхтича Трохимовського. В його великій хаті Яновська несподівано народила хлопчика.

Читачі здивовано питають: — Як то в 1809 році були сільські лікарі? Адже села в більшості були населені кріпаками, які ходили тоді до знахарів. Лікар Трохимовський був відставний військовий лікар, який поселився у тому гарному, мальовничому містечку Великі Сорочинці. У Полтаві в 1818-20 роках М. Гоголь вчився в двокласному повітовому училищі. Він там був записаний як М. Яновський, і там теж був учень С. Яновський. Пізніше в Ніженській гімназії він теж був записаний як М. Яновський.

На Полтавщині у XVIII-XIX віках були прізвища Яновські, Яни, Янки. Від чого походять

ці прізвища? Мовознавці думають, що можуть походити від: 1) татарського слова "яни" — новий, 2) від польського імені "Ян". Коли М. Гоголь оселився в сирому туманному Санкт-Петербурзі, то він підписувався — М. Гоголь-Яновський, але його друзі порадили йому відкинути другу половину прізвища, бо багато росіян будуть його рахувати поляком, а тоді якраз після польського повстання в 1830 році в столиці ненавиділи поляків.

У Полтаві, в 1909 році померла менша рідна сестра М. Гоголя Анна Василівна Гоголь. Вона багато розповідала старим полтавцям про свого брата. Надгробну плиту зняли з її могили в 1939 році будівельники, що близько кладовища будували велику школу. Тепер уже ніхто з полтавців не знає її могили. Три сестри М. Гоголя — Ольга, Марія та Анна — допомогли письменнику С. Данилевському написати гарну біографію М. Гоголя.

З щирою до Вас пошаною —

М. К., Англія

До Хвальної Редакції жур. "Молода Україна"

Щиро дякую за те, що Ви, у Вашому журналі ч. 301 надрукували мій матеріал: "Містечко Кропивна-Париж". Там в друкованому матеріалі є помилки і прошу їх виправити:

1. село Деньчи — на Деньги,
2. материна — на материнка,
3. з старими вербами з 10-століття — треба 18-го століття (за гетьмана Кирила Розумовського по шляхах України були насаджені верби),
4. Савичі жили в Зарях — треба з Згарях,
5. Зазірчна — треба Зарічка.

З найкращими побажаннями Вам духу, сили у Вашому змагу за душу української молоді.

Любина Терещенко

Ріджвуд, Н. Й., США

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

ЩО ОЗНАЧАЄ ТВОЄ ІМ'Я?

Чи ти знаєш, що значить твоє ім'я, яке тобі дано при хрещенні?

Чи ти знаєш, що хресні імена даються не випадково, не вигадані, а на честь якогось святого чи мученика Христової віри?

У перші століття християнства імператори римські та інші поганські володарі переслідували тих, хто вірував у Господа нашого Ісуса Христа. Їх віддавали диким звірам, розсікали на частини, палили на вогні, й інші людські муки завдавали вірним християнам. Та святі мученики Христові не зрікалися Господа Бога, прославляли Його ім'я своїм життям і мученицькою смертю.

Найперші християни були з Палестини, з Греції або з Риму. Через те й наші імена походять з тих країн, і кожне ім'я можна перекласти на нашу мову. Наприклад:

Петро значить камінь. Павло — малий, Максим — найбільший, Андрій — мужній, Іван — благодать Господня, Федір — Божий дар, Данило — суддя Божий, Олексій — помічник, Юрій (Георгій) — хлібороб, Василь — царський, Анна — благодать, Марія — найвища, Єлисавета — та, що Бога шанує, Олена — смолоскип, Зоя — життя, Лідія — пустеля, Варвара — чужоземка, Раїса — легка, Катерина — завжди чиста, Софія — премудрість.

Довідайся про значення твого імени і запитайся у старших про життя твого святого, ім'я якого ти носиш. Шануй це ім'я і молись рано і вечір своєму святому, бо він є твій захисник і заступник перед Богом.

СПИСОК

жертводавців на побудову Пам'ятника св. п. Митрополитові Василеві Липківському

\$600.00 Від бувшої парафії св. Михайла, УАПЦ Соборноправна у пам'ять бл. п. А. Редька.	\$2.00 Анатолій Сизоненко.
\$236.00 Збірка під час поминок по бл. п. А. Редька.	\$300.00 Федір Бульбенко.
\$100.00 Антоній Штанько.	\$250.00 інж. І. і М. Суховерські.
\$50.00 Ю. Міщенко, Т. Бутко, П. і О. Матула (разом \$1.000.00) з нагоди 60-ліття Першого Собору Всеукраїнського УАПЦ.	\$249.70 Параскевія Войтенко.
\$35.00 Metropolitan P33 Unit Fund у пам'ять бл. п. Редька.	\$213.00 А. Андреюк.
\$30.00 Парафія св. Юрія Переможця — Трентон у пам'ять о. С. Криволапа, Галина Личманенко в пам'ять А. Редька.	\$150.00 Варвара Бакаль (разом \$250.00).
\$25.00 о. прот. С. Гаюк, І. і Б. Ааронсон у пам'ять бл. п. А. Редька.	\$100.00 о. прот. Ф. Шпаченко (разом \$200.00), Ігнат Кочерга, Віктор і Зоя Корсун в пам'ять матері.
\$20.00 Теодор Чуй, М. Максимів.	\$50.00 Василь Гаженко, М. і Є. Громницькі, о. Василь Макаренко, Євген і Ніна Кальман (разом \$80.00).
\$10.00 Юрій Артющенко.	\$30.00 Іван Манченко.
	\$25.00 о. прот. і п-матка А. Селепина, Н. Касянчук (разом (\$50.00)), М. Головка.
	М. Головсько.

Парафія УПЦ св. Вознесіння, Мейплвуд, Н. Дж. Збірщик В. Кирейко

\$50.00 Б-ство св. Вознесіння.
\$10.00 І. Гринько, К. Степовий.
\$5.00 Я. Шишковський, Б. Магала, В. Боднар, Д. Осадчук, В. Луцкевич, Я. Самчук, А. Дончук, Н. Слинко, Б. Кучинський, д-р Ласко, П. Левченко, Є. Кальман, В. Булига, М. Іваницький, О. Пономаренко, Т. Гаврилук, Ф. Загумений, В. Кирейко; \$3.00: Ю. Іхтіаров (\$25.00); \$2.00: М. Гай, Р. Мінак, Д. Гулак, В. Жибурт; \$1.00: М. Худзій, П. Майнський.

Збіркова листа ч. 44 (Збірщик Оля Гурська)

\$300.00 Філія ОДУМ-у в Філадельфії в пам'ять о. Є. Криволапа.
\$35.00 Василь і Віра Хилько в пам'ять о. Є. Криволапа.
\$25.00 Яків Матвієнко, Анастасія і Теодосій Онуферко.
\$10.00 Іван Свора, Антін Дерв'яно, Уляна Антоненко в пам'ять о. Є. Криволапа, Раїса і Анатолій Слюсаренко.
\$6.00 Іван Лось.
\$5.00 Люба Гичко в пам'ять о. Є. Криволапа.

НАШІ ВТРАТИ В 1980 РОЦІ

Зібрав і подав Ярослав Кіт

Січень 11, Чикаго, США
РОМАН ВЕРЕС, 1907-1980, адвокат, бібліотекар, автор, член Пласту, гром. діяч, голова Українського Національного Музею в Чикаго. Пох. на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Брук.

Січень 17, Квінб'іан, Нова Півд. Валія, Австралія.

ОСИП ПЕТРОВСЬКИЙ, 1908-1980, різьбар, учитель, виховник, в'язень Берези Картузкої, член СУМ-а, гром. діяч у Галичині, Німеччині і Австралії.

Січень 26, Нью Йорк, Н. Й., США.
ОЛЕНА ВОЛОШИН, 1882-1980, з

дому Ясеницька, піаністка, вчителька фортепіана і музики, аккомпаньйорка хоруг "Боян"; жінка М. Волошина, 1878-1943, адвокат і оборонець політв'язнів, дир. хоруг "Боян" у Львові.

Лютий 3, Чикаго, Ілл., США.

РОМАН ГАВАНСЬКИЙ, 1893-1980, учасник Українських Визвольних Змагань як лікар-поручник у рядах УСС-ів, лікар у Городенці 1927-1944, гром. діяч у Галичині і США з 1950 р. Тут похований.

Лютий 27, Ніагара Фалс, Онт. Канада.

**МОЛОДЬ
МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!
ДОПОМАГАЙТЕ МОЛОДІ
МОРАЛЬНО
І
МАТЕРІАЛЬНО
ОДУМ ПОТРЕБУЄ
ВАШОЇ ПОМОЧІ!**

МИКОЛА ПРИХОДЬКО, 1904-1980, учитель, інженер, письменник, публіцист, сибірський політв'язень, голова СУЖЕРО, адм. хор. Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Німеччині, автор One of the Fifteen Millions, 1952.

Лютий 27, Гардінер, Мейн, США.

МИКОЛА АРКАС, 1898-1980, історик, письменник, мовознавець, філіаліст, перекладач "Ілліади", автор "Іст. Північної Чорноморщини", 1969; син М. Аркаса, адм. фльоти, історик, гром. діяч.

Березень 1, Норт Бей, Онт. Канада.

ЮРІЙ ГОЛОВКО, 1906-1980, учитель, дир. хорів: "Вік", "Трембіта", "Сурма"; довголіт. дир. хор. ц. св. Володимира в Торонті. Платівка: Свята Літургія.

Березень 2, Торонто, Онт., Канада.

ПАВЛО ШТЕПА, 1897-1980, учасник Укр. Визв. Змагань, як вояк і капітан фльоти, інж., мовознавець, член УВАН, НТШ, автор "Словник чуж. слів". Пох. тут на Парк Лавн.

Березень 26, Віндзор, Онт., Канада.

АННА ВАХНА, з дому Пригроцька, визначна піонерка околиць Стюартбурн, Манітоба, залишила 6 синів, 52 внуків, 68 правнуків і 3 праправнуків.

Березень 28, Чикаго, Ілл., США.

Владика ЯРОСЛАВ ГАБРО, 1919-1980, свящ. УКЦеркви в США, 1945-1961, єпископ Чикагівської св. Миколаївської єпархії, 1961-1980; перший єпископ роджен. у США.

Квітень 12, Дунеліен, Н. Дж., США.

ИСИДОРА БОРИСОВА, з дому Косач, 1888-1980, інж. агрономії, політв'язень; наймолодша сестра Лесі Українки. Жила в доньки Ольги.

Квітень 18, Каліфорнія, США.

ВОЛОДИМИР БАЛЯС, 1906-1980, маляр-живописець, графік - ілюстратор і іконограф.

Квітень 28, Ньюарк, Н. Дж., США.

Отець МИКОЛА СТАРУХ, 1897-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. у рядах УГА; свящ. УКЦ в Галичині 1925-1944, Нім. 1944-1951, і в США 1951-1978; церковно-гром. діяч.

Квітень 30, Сарсель, Франція. ОЛЕКСАНДЕР КУЛЬЧИЦЬКИЙ,

1895-1980, учитель, психолог, професор, декан і ректор УВУ; член НТШ, КоДУС, автор праць, активний діяч на полі наукових інформацій чужинецькому світові про Україну.

Травень 16, Едмонтон, Альберта, Канада.

Отець ЮРІЙ КОВАЛЬСЬКИЙ, 1907-1980, парох ц. св. Йосафата, укр. кат. свящ. в Галичині, Німеччині і Канаді; політв'язень німецьких тюрем, гром. діяч.

Червень 4, Преторія, Півд. Африка.

ІВАН ЛЕВ ШЕПТИЦЬКИЙ, 1903-1980, доктор прав, вояк, меценат, гетьманець, сибірський в'язень, офіцер в армії ген. В. Андерсона і учасник боїв за Монте Касіно, Італія. Тут замешкав і похований. Син графа Шептицького, найм. брат митр. Андрея.

Червень 24, Філадельфія, Па., США.

ВОЛОДИМИР БЕЗУШКО, 1894-1980, учасник Укр. Визв. Змаг., учитель і директор середніх шкіл; автор і проф. УВУ, член НТШ, гром. діяч. Пох. на цвинт. Факс Чейс.

Липень 21, Торонто, Онт., Канада.

СТЕПАН БУЛАК, 1893-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. як четар УСС-ів і поручник УНР; адвокат і гром. діяч в Галичині і Канаді.

Серпень 12, Альта Лома, Каліф., США.

КАЛЕНИК ЛІСЮК, 1889-1980, учасник Укр. Визв. Змагань як старшина УНР; учасник 1-го Зим. Походу; учасник змагань Карпат. України 1938-1939; меценат, культ. діяч. Пох. в Онтаріо, Кал., США.

Серпень 16, Париж, Франція.

ОСИП МЕЛЬНИКОВИЧ, 1893-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. як четар артилерії УГА; організатор "Маслосоюз" в 1930-их рр. в Галичині, гром. діяч. у Франції.

Вересень 1, Торонто, Онт., Канада.

БОГДАН ПІДГАЙНИЙ, 1906-1980, революціонер, політ. діяч, член УВО, ОУН, старшина 1-ої Д. УНА, політв'язень; в 1926 р. зробив атентат на Яна Собінського, а в 1935 р. був засуджений на смерть у зв'язку з атент. на мін. Б. П'єрацького, гром. діяч у Торонті.

Жовтень 14, Мюнхен, Зах. Німеччина.

ЯРОСЛАВ ГИНІЛЕВИЧ, 1891-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. як лікар в УСС-ів; член і діяч культ.

освітніх, суспільних і релігійних організацій; довголіт. голова Укр. Червоного Хреста і Укр. Мед.-Харитативної Служби; особ. лікар кард. Йосифа. Пох. на новому "Вальдфрідофі".

Жовтень 14, Мюнхен, Зах. Німеччина.

МИРОН КОНОВАЛЕЦЬ, 1894-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. в рядах УСС-ів і УГА; голова "Прогресу" у Львові, ред. "Новий Час", "Християнський Голос"; член багатьох гром., рел.-церковних та допомогових установ і брат сл. п. Євгена. Пох. на новому "Вальдфрідофі".

Жовтень 26, Ірвінгтон, Н. Дж., США.

АНДРІЙ ПАНЬКІВ, 1899-1980, учасник Укр. Визв. Змагань в рядах УГА, в рядах УПА; довголіт. в'язень польських тюрем; гром. діяч у США. Пох. на ц. св. Андрія, Бавнд Брук, США.

Листопад 12, Едмонтон, Альберта, США.

ЛЕВ ФАРИНА, 1918-1980, окуліст-оптометрист, голова СУС, чл. проф. спілок, гром. діяч, а голов. в укр. правосл. церковному житті.

Грудень 4, Філадельфія, Па., США.

АНАТОЛЬ Я. ГАК, 1894-1980, пс. Антоша Ко, Мартин Задека, поет, письм.-сатирист, драматург, журналіст; член "Плуг", "Слово"; автор "Молода напруга", 1933, "Від Гуляй Поле до Нью Йорку", 1973. Пох. цвинт. св. Андрія, Бавнд Бру, США.

Грудень 10, Вроцлав, Польща.

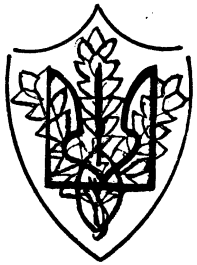
Отець МИХАЙЛО ГУК, 1889-1980, учасник Укр. Визв. Змагань, свящ. УКЦ і парох Перемиської дієцезії; політв'язень польських тюрем, гром. діяч.

Грудень 15, Філадельфія, Па., США.

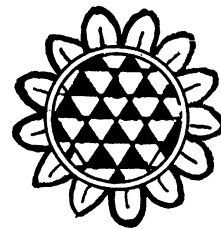
Отець ТЕОДОСІЙ АТАМАНЮК, 1899-1980, учасник Укр. Визв. Змагань як старшина УГА; свящ. УКЦ в Галичині 1930-1944, Німеччині, 1944-1949 і в США 1949-1975; громадський і церковний діяч. Тут пох. в цер. Пр. Серця Марії, яку допоміг збудувати, біля рід. брата о. Йосафата.

Грудень 29, Буенос Айрес, Аргентина.

ЮРІЙ ШЕПАРОВИЧ, 1897-1980, учасник Укр. Визв. Змаг. в рядах УСС-ів у боях за Ключ, Маківка; кооператор, гром. діяч. в Галичині і Аргентині.

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ СВЯТА І ПАМ'ЯТНІ ДНІ

Кілька днів на рік українська громадськість відзначає видатні історичні події або пам'ять про найвидатніших наших людей, або нарешті — пам'ять про героїв визвольної боротьби за Українську Незалежну Державу. Ці дні називаємо національними святами або пам'ятними днями.

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ Й СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ

На хвилях революційних подій і визвольних змагань українського народу Українська Центральна Рада 22 січня 1918 року високо піднесла щит з державним тризубом, оголосивши акт, що ствердив незалежну Українську Державу на східних українських землях. Цей історичний день увійшов у традицію українського громадянства під назвою "День проголошення IV-го Універсалу Української Центральної Ради про самостійність України". В цей же день відзначаємо й другу історичну подію, що відбулася 22 січня 1919 року як завершення історичного акту 22 січня 1918 року. В цей день у Києві на Софіївському майдані проголошено об'єднання всіх українських земель.

У цей день в українській столиці, в Києві, зібралися делегати від Наддніпрянської України, посли від Галичини й Буковини та уповноважені від Закарпатської України і проголосили свою волю жити вільно у своїй власній соборній самостійній державі. По довгих століттях неволі український народ, ідучи шляхами відродження, заявив своє право на свою правду в своїй хаті. Ось чому цей день, 22-го січня, залишиться навіки записаний в історії України як національне свято.

ДЕНЬ ГЕРОЇВ З-ПІД КРУТ

У відповідь на проголошення Центральною Радою самостійності України Москва кинула велику армію під командою полковника царської жандармерії Муравйова, щоб у зарідку задушити молоду українську державу. В цей грізний час смертельної небезпеки студентська та гімназіальна молодь Києва вийшла проти ворога, щоб власними грудьми боронити Батьківщину.

Біля залізничної станції Крути 29. 1. 1918 р. полягли 300 хоробрих, триста героїв новітньої історії України. Відважні склали свої голови за Рідний Край у нерівній борні. Трагічна загибель жменьки найхоробріших стала символом, дороговказом, гордістю цілої нації. Героїчний приклад оборонців під Крутами світитиме в далекі віки майбутнім поколінням українського народу. Не пощастило жменьці героїв відбити орди ворожої держави. Але на братській могилі героїв ми з гордістю можемо перефразувати історичні слова про героїзм стародавніх оборонців Тернопіл:

**"Дай знати Батьківщині, чужинче, що ми у могилі
Тут лежимо, бо своїх сповнили волю батьків".**

День пам'яті героїв Крут став днем слави української патріотичної молоді.

Календар 1947 р. "На чужині"

СПОДОБАЛАСЬ ХРЕСТИКІВКА

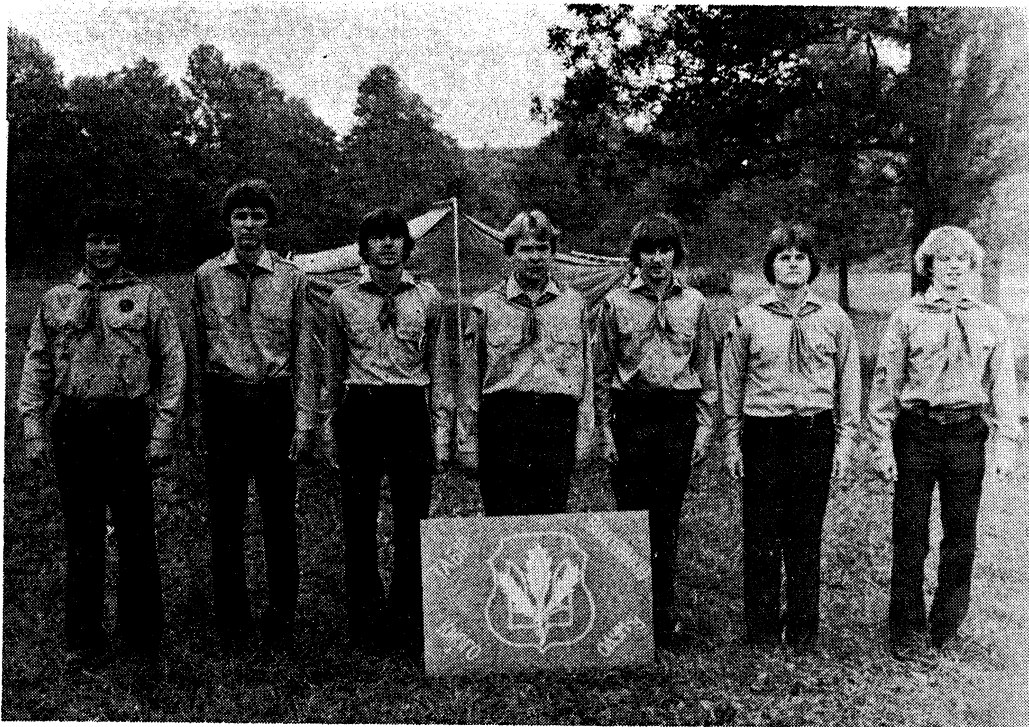
Кожної суботи ми, юні одумівці в Торонто, маємо гурткові сходи. Ми співаємо, вишиваємо, розмальовуємо керамічні фігури й маємо спорт. Часом ми йдемо на прогулянку.

Моя виховниця називається Ліда Юхименко і всі дівчата в гуртку думають, що вона дуже добра.

У жовтні минулого року, після того, як пані Оля Костюк кінчила показувати нам як розмальовувати кераміку, Ліда взяла журнал "Молоду Україну" і з нього на таблиці перемальовувала хрестиківку, яку склала пані Дора Пошиваник з Чикаго. Всі дівчата разом працювали і ми дістали майже всі відповіді без книжки. Нам дуже сподобалося відгадувати відповіді і наш гурток дякує пані Пошиваник за те, що вона склала цю хрестиківку.

Світлана Ліщина

Торонто, Канада

Хлоп'ячий відділ 14-го Табору Виховників Юного ОДУМ-у, присвячений 30-літтю ОДУМ-у.
Зліва: Володимир Співак, Євген Савчук, Михайло Василенко, Андрій Смик, Андрій Король, Михайло Шашло і Марко Сидоренко.

Оселя "Україна", 16-29-го серпня 1980 р.

В. ВОРСКЛО

*

Любіть ви Україну,
І де б ви не були,
Ростіть усі на зміну
Для рідної землі!

Вивчайте рідну мову,
Любіть красу тих слів,
Де шелестять діброви
І де краса степів!

Пізнайте скарби краю
З усіх тисячоліть:
Традиції й звичаї
І свій народ любіть!

Любіть далекий Київ,
Любіть Данила Львів.
Любіть святую Софію
І Юр, як дальній спів!

Любіть Дніпро-Славу, ту,
Любіть всі пам'ятки,
Що не дають забути
Легенди і казки!

Живіть для України,
Творіть ясні діла,
Щоб наша Україна,
Мов квітка, розцвіла!

ЧЕКАЮ НА ОДУМІВСЬКИЙ ТАБІР

Я Алла Лисик. Мені подобаються одумівські табори, бо там знайомлюся з новими товаришами. Мені також подобається спорт і купання. Ми граємо там гри: копаний м'яч, відбиванку, бігаємо, граємо у футбол та інші гри.

На таборі ми будуємо ватри й коло них співаємо та робимо маленькі вистави. Також маємо забави, карнавал. Встаємо рано й робимо руханку. Вночі маємо стійку. Щороку я чекаю, коли поїду на одумівський табір.

Алла Лисик
Ошава, Онт.

ВЕСЕЛІ ТАЄМНИЦІ

1. На столі лежали яблука. Спілі, запашні. Підійшли до столу дві матері та бабуся з онукою. Кожна взяла по яблуку — не стало яблук на столі. Скільки ж було яблук?

(три)

2. Назвіть числа, в яких кількість цифр дорівнює кількості букв у назві цих чисел.

(Наприклад, сто — 100)

У СПРАВІ ВИДАННЯ КНИГИ ГЕЛІЯ СНЕГІРЬОВА

"Набої до розстрілу" — "Ненько, моя ненько"

Після звернення генерала Петра Григоренка, його дружини Зінаїди і Надії Світличної — видати дисидентські твори Гелія Снегірєва, якого два роки тому замучило КГБ, створився Громадський Комітет, у склад якого входять науковці, письменники, журналісти, мистці й громадські діячі в США, Канаді, Австралії та Європі. Створені фінансові комісії в США й Канаді для збірки фондів. Також почала працювати редакційна колегія, яка збирає і приготує праці Гелія Снегірєва, щоб усі вони увійшли до книги основного твору "Набої до розстрілу".

Окрім закликів у пресі, фінансові комісії в США й Канаді висилають листи з інформаціями й проханнями прислати передплату на книжку 15 доларів і, по змозі, жертву, бо ж за гроші на передплату буде неможливо заплатити кошти друкування й висилки книжок передплатникам. Від липня до кінця грудня 1981 року, після вислання інформацій і прохань, у Канаді лише десята частина тих людей, яким вислані листи, прислали передплати й жертви. З приємністю відзначаємо, що багато жінок виявили добре розуміння цієї справи. Всім висловлюємо щирі подяку. Передплатникам і жертводавцям у Канаді вислано загальні звіти, у яких написані прізвища, суми й місцевості відкіль надійшли передплати й жертви.

Беручи до уваги загальну сучасну нашу дійсність, вважаємо дотеперішню збірку початковим успіхом, хоч цей успіх ще вельми недостатній до передбачених коштів видання книги. Одначе,

маючи надію на більшу поміч від наших добрих людей, члени Комітету почали розвідувати: де і за яку ціну буде можливо почати друкувати книгу.

Читачам журналу "Нові дні", де зміст цього твору друкувався, відомо, що в книзі Гелія Снегірєва подані документальні докази про те, якими перфідними методами диктатори російського імперіалістичного комуністичного фашизму винищували визначних українців і маси нашого народу. Не багато є таких героїв, як Гелій Снегірєв, який зрікаючись советського громадянства, — советську конституцію назвав брехнею від початку до кінця.

У минулих десятиліттях і тепер кремлівські диктатори безпощадно експлуатують всі багатства України. Населення нищили масовим голодом, розстрілами і засланнями на Сибір. Нашу молодь увесь час вивозять з України на всі простори советської імперії. Послідовно влада ліквідує українське шкільництво. Російщення української молоді посилюється з року на рік. Зачинається воно вже у дитячих садках. Тисячі патріотів — опонентів режиму, перебувають у тюрмах, психіатричних заведеннях та на каторзі в таборах. Мученики не здаються, хоч терплять смертоносні тортури. Від них же згинув Гелій Снегірєв.

Така дійсність в Україні. А в нас демократичні вольності, добробут, широкі можливості допомоги своєму народові. Чи треба тут переконувати українське громадянство, зокрема справжніх патріотів і жертводавців на різні національні потреби, що ми мо-

жемо, ми повинні документи про страждання політ'язнів, що їх вони пишуть в обставинах жорстокого переслідування, швидко й масово поширювати у світі українською та іншими мовами між співгромадянами країн, у яких ми можемо. Нам радять, щоб книгу "Набої до розстрілу" видати англійською мовою. Ці слухні побажання ми беремо до уваги. Нашим спільним обов'язком буде зробити все можливе, щоб ті бажання здійснилися. Тому, передаючи цим шляхом подяку всім дотеперішнім жертводавцям, ще раз просимо тих добрих людей, яким ми вислали прохання, і всіх Вас, Шановні Читачі, надішліть своєчасно передплату і, по Вашій змозі, пожертву, щоб творчість Гелія Снегірєва довести до відома світу. Автор заплатив за неї своїм життям.

Чеки на передплату й жертви виписувати на: **Snehirov's Book Fund** і висилати на адреси: У Канаді:

So-Use (Toronto) Credit Union
Acc. No. 7310
406 Bathurst Street
Toronto, Ont. M5T 2S6

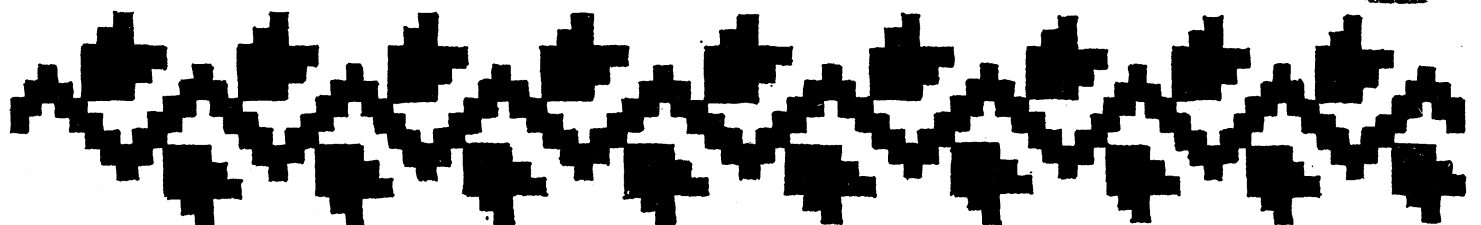
У США:

Ukrainian Credit Union
831 Joseph Avenue
Rochester, N. Y. 14621, USA

За Громадський Комітет
у Канаді:

Микола Валер, Тоня Горохович
Іван Дубилко

У хаті кожного одумівця
повинен бути журнал
"МОЛОДА УКРАЇНА"

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі **18 – 19%** пняни
- Дає малі і великі особисті і моргеджеві позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС.
- Має чеки особисті даром і для подорожжючих та платить 3% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду.
- Дає різні фінансові поради.
- Дає пашпортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугову
- Дає добрі кредитові звіти
- 31 рік на сл. жбї Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.

Toronto, Ont. M5T 2S6

Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West

Toronto, Ont. M6S 1N9

Tel. 763-5575

УКРАЇНСЬКІ ІСТОРИЧНІ РІЧНИЦІ В 1982 Р.

Українська спільнота у країнах поселень вільного світу в 1982 році буде відмічувати ряд важливих подій з історії українського народу. На доручення Секретаріату СКВУ складові організації цієї надбудови будуть відмічувати 2000-річчя від перших поселень Кисва, 1600-річчя державности українського народу (анти-Русь-Україна). В 1982 році українська спільнота відмітить 50-річчя голодової облоги України московським окупантом і 40-річчя відстворення УПА — збройної сили відновленої української державности Актом 30-го червня 1941 року у Львові.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Коляда філії ОДУМ-у	
в Торонто, Онт.	\$150.00
О. Омельченко, Міссісага,	
Онтаріо	16.00
Е. Зозуля, Гошен, Інд., США	11.00
Іван Даценко, Торонто, Онт.	11.00
Йосип Марцінюк, Парма, Ог.	11.00
М. Бурак, Бімсвіл, Онт.	5.00
Микола Міщенко, Торонто,	
Онтаріо	4.00
Аделя Мірошніченко,	
Вудсайд, Н. Й., США	3.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Оля Корець, Торонто, Онт.	1
Василь Корець, Торонто, Онт.	1

Жертводавцям і прихильникам
"Молодої України" щира подяка!

Редакція і адмін. "М. У."

Управа Асоціації Діячів Української Культури доручає усім своїм клітинам, відділам і делегатурам та окремим членам включитися у відмічування світлих та трагічних роковин нашої історії.

На прохання Управи АДУК її видатний член, проф. Іван Левадний зладив список визначних постатей нашої історії та культури, що в цьому році припадає день їх народження чи смерті. Їх вклад у скарб української духовости повинен бути згаданий у пресі чи в окремих, їм присвячених, літературних або наукових вечорах. Подаємо список, опрацьований проф. І. Левадним:

360-річчя від смерті гетьмана
Петра Сагайдачного

325-річчя від смерті гетьмана
Богдана Хмельницького

240-річчя від смерті гетьмана
Пилипа Орлика

225-річчя від народження
Володимира Боровиковського

260-річчя від народження
Григорія Сковороди

180-річчя від смерті Михайла
Козловського

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блор Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.

TORONTO, ONT.

Тел.: 767-3755

175-річчя від народження Івана
Сошенка

170-річчя від народження Євгена
Гребінки

140-річчя від народження
Миколи Лисенка

120-річчя від народження
Миколи Помоненка

100-річчя від народження Кирила
Стеценка

100-річчя від народження
Архипа Тесленка

90-річчя від народження
Дмитра Котка

75-річчя від смерті Марка
Вовчка

70-річчя від смерті Віктора
Матюка

40-річчя від смерті Ольги
Кобилянської

40-річчя від смерті Олени
Теліги та Івана Ірлявського

30-річчя від смерті Соломії
Крушельницької

Ціна 1.25 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:

MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ
Великий вибір хатніх меблів:
вітальень, спальень, їдалень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телеві-
зори, радіо.

TORONTO CENTRAL
423 College St. W. - Tel. 364-1434
TORONTO WEST
1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188
MISSISSAUGA
1995 Dundas St. E. - Tel. 624-4411

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки,
українські часописи та жур-
нали, пластинки, друкарські
машинки, різьбу та кераміку,
полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарун-
ків на різні okazji.

Просимо ласкаво нас відвідати!

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО - ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$9,500.000.00
членського майна.

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси забезпе-
чення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів.
Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму укра-
їнському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з
чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну.
Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спор-
товим справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, україн-
ським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку
часопис-тижневик "Народня Воля" українською і англійською мовами та
англомовний журнал для молоді "Форум". Для вигоди своїх членів і всіх
українців провадить літню вакаційну оселю "Верховина" з мальовничим
розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному
природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою
в Кетскільських Горах в Ілеі Спей, Н. Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U. S. A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649